

I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1005/2008

af 29. september 2008

om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1936/2001 og (EF) nr. 601/2004 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1093/94 og (EF) nr. 1447/1999

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter høring af Regionsudvalget, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Fællesskabet er kontraherende part i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 (UNCLOS), har ratificeret De Forenede Nationers aftale om gennemførelse af bestemmelserne i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 vedrørende bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskearter af 4. august 1995 (FN-aftale om fiskebestande) og har godkendt De Forenede Nationers Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisations aftale af 24. november 1993 om fremme af fiskerfartøjers overholdelse af internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger på det åbne hav (FAO's adfærdskodeks). I disse bestemmelser fastlægges især

princippet om, at alle stater har pligt til at træffe passende foranstaltninger til at sikre, at de marine ressourcer forvaltes bæredygtigt, og til at samarbejde med hinanden i dette øjemed.

(2) Formålet med den fælles fiskeripolitik som fastlagt i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik ⁽³⁾ er at sikre, at de levende akvatiske ressourcer udnyttes på en økonomisk, miljømæssigt og socialt bæredygtig måde.

(3) Ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri) er en af de alvorligste trusler mod bæredygtig udnyttelse af de levende akvatiske ressourcer, og bringer selve grundlaget for den fælles fiskeripolitik og de internationale bestræbelser for at fremme bedre havforvaltning i fare. IUU-fiskeri er også en stor trussel mod den marine biodiversitet, og denne trussel må håndteres i overensstemmelse med målene i meddelelsen fra Kommissionen — »Stop for tab af biodiversitet inden 2010 — og fremover«.

(4) FAO vedtog i 2001 en international handlingsplan for at forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, som Fællesskabet har godkendt. Endvidere har regionale fiskeriforvaltningsorganisationer med aktiv støtte fra Fællesskabet indført en række nye foranstaltninger, der har til formål at bekæmpe ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri.

(5) Fællesskabet bør i overensstemmelse med sine internationale forpligtelser og på grund af problemets hastende karakter og omfang gøre en markant større indsats mod IUU-fiskeri og vedtage nye retsforskrifter, der dækker alle aspekter af fænomenet.

⁽¹⁾ Udtalelse af 23.5.2008 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Udtalelse af 29.5.2008 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Udtalelse afgivet på grundlag af en ikke-obligatorisk høring.

⁽³⁾ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.

- (6) Fællesskabets bestræbelser bør primært koncentreres om de former for adfærd under definitionen af IUU-fiskeri, som forårsager de alvorligste skader på havmiljøet, fiskebestandes bæredygtighed og den socioøkonomiske situation for de fiskere, der overholder reglerne for bevarelse og forvaltning af fiskeressourcer.
- (7) I overensstemmelse med definitionen af IUU-fiskeri bør denne forordning også gælde for højsøfiskeri og fiskeri i marine farvande henhørende under kyststaters jurisdiktion eller højhedsområde, herunder marine farvande henhørende under medlemsstaternes jurisdiktion eller højhedsområde.
- (8) For at håndtere de interne aspekter af IUU-fiskeri korrekt er det af afgørende betydning for Fællesskabet at træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at den fælles fiskeripolitik reguleres bedre. I afventning af en revision af Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik⁽¹⁾ bør der indsættes bestemmelser herom i nærværende forordning.
- (9) I EF-bestemmelserne, især i afsnit II i forordning (EØF) nr. 2847/93, foreskrives der en omfattende ordning for overvågning af, om EF-fiskerfartøjernes fangster er lovlige. Den nuværende ordning for fiskevarer, der er fanget af tredjelandsfiskerfartøjer, og som importeres til Fællesskabet, sikrer ikke et tilstrækkeligt højt kontrolniveau. Denne svaghed giver udenlandske driftsansvarlige, der udøver IUU-fiskeri, et kraftigt incitament til at afsætte deres varer i Fællesskabet og øge rentabiliteten af deres fiskeri. Fællesskabet har som verdens største marked for og importør af fiskevarer et særligt ansvar for at sikre, at fiskevarer, der importeres til Fællesskabets område, ikke stammer fra IUU-fiskeri. Der bør derfor indføres en ny ordning for at sikre behørig kontrol med forsyningskæden for fiskevarer, der importeres til Fællesskabet.
- (10) EF-bestemmelserne om adgang til EF-havne for fiskerfartøjer, der fører et tredjeland flag, bør skærpes for at sikre behørig kontrol af lovligheden af de fiskevarer, som landes af fiskerfartøjer, der fører et tredjeland flag. Dette bør navnlig medføre, at fiskerfartøjer, der fører et tredjeland flag, kun har adgang til EF-havne, hvis de kan fremlægge nøjagtige oplysninger om deres fangsters lovlighed, idet sådanne oplysninger endvidere skal være valideret af flagstaten.
- (11) Ved omladning på havet undgås behørig kontrol fra flag- eller kyststaterne, og sådan omladning er derfor en almindeligt anvendt metode for driftsansvarlige, der udøver IUU-fiskeri, til at skjule, at deres fangster er ulovlige. Det er derfor berettiget, at Fællesskabet kun tillader omladning, hvis den finder sted i havne udpeget af medlemsstaterne, i tredjelandshavne mellem Fællesskabets fiskerfartøjer eller uden for EF-farvande mellem Fællesskabets fiskerfartøjer og fiskerfartøjer registreret som transportfartøjer i en regional fiskeriforvaltningsorganisations regi.
- (12) Der bør fastsættes betingelser, procedurer og hyppighed for medlemsstaternes kontrol, inspektion og verifikation på grundlag af risikoforvaltning.
- (13) Der bør indføres forbud mod handel med Fællesskabet med fiskevarer, der stammer fra IUU-fiskeri. For at gøre et sådant forbud effektivt og sikre, at alle handlede fiskevarer, der importeres til eller eksporteres fra Fællesskabet, er blevet fanget i overensstemmelse med internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger og i givet fald andre relevante bestemmelser for de berørte fiskerfartøjer, bør der indføres en certificeringsordning for al handel med fiskevarer med Fællesskabet.
- (14) Fællesskabet bør i forbindelse med certificeringsordningens gennemførelse tage hensyn til udviklingslandenes kapacitetsproblemer.
- (15) Under en sådan ordning bør det være en forudsætning for at kunne importere fiskevarer til Fællesskabet, at der er udstedt en attest. Denne attest bør indeholde oplysninger, der godtgør, at de pågældende varer er lovlige. Attesten bør valideres af flagstaten for det fiskerfartøj, der fangede de pågældende fisk, i overensstemmelse med flagstatens folkeretlige forpligtelser til at sikre, at fiskerfartøjer, der fører dens flag, overholder de internationale bestemmelser for bevarelse og forvaltning af fiskeressourcer.
- (16) Det er vigtigt, at denne certificeringsordning gælder for al import af fiskevarer til Fællesskabet og eksport fra Fællesskabet. Denne ordning bør også anvendes på fiskevarer, der er transporteret eller forarbejdet i en anden stat end flagstaten, inden de ankommer til Fællesskabets område. Der bør derfor fastsættes særlige krav for sådanne varer, så det sikres, at de varer, der ankommer til Fællesskabets område, er varer, hvis lovlighed er blevet valideret af flagstaten.
- (17) Det er vigtigt at sikre et ensartet kontrolniveau for alle importerede fiskevarer, uden at dette berører omfanget eller hyppigheden af handelen, ved at indføre specifikke procedurer for indrømmelse af status som godkendt økonomisk aktør.

(1) EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1.

- (18) Certificeringsordningen bør også gælde for eksport af fangster, som kommer fra fiskerfartøjer, der fører en medlemsstats flag, inden for rammerne af samarbejdet med tredjelande.
- (19) De medlemsstater, som varerne efter planen skal importeres til, bør kunne kontrollere gyldigheden af de fangstattester, der ledsager partiet, og have ret til at afvise import, hvis fangstattestbetingelserne i denne forordning ikke er overholdt.
- (20) Det er vigtigt, at kontrol, inspektion og verifikation af fiskevarer i transit eller under omladning primært foretages af de medlemsstater, som er varernes endelige bestemmelsessted, for at forbedre effektiviteten.
- (21) For at bistå medlemsstaternes kontrolmyndigheder med at overvåge lovligheden af fiskevarer, der handles med Fællesskabet, og for at advare aktørerne i Fællesskabet, bør der oprettes et EF-alarmsystem, via hvilket der i givet fald kan formidles oplysninger, når der er begrundet tvivl om, at visse tredjelande ikke overholder de gældende bevarelses- og forvaltningsbestemmelser.
- (22) Det er vigtigt, at Fællesskabet vedtager afskrækkende foranstaltninger over for fiskerfartøjer, der udøver IUU-fiskeri, og hvis flagstat ikke griber behørigt ind over for sådant IUU-fiskeri.
- (23) I den forbindelse bør Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne, EF-Fiskerikontrolagenturet, tredjelande og andre organer identificere fiskerfartøjer, der mistænkes for at udøve IUU-fiskeri, på grundlag af risikoforvaltning, og Kommissionen bør indhente oplysninger fra den kompetente flagstat om konstateringernes rigtighed.
- (24) For at lette undersøgelser i forbindelse med fiskerfartøjer, der formodes at have udøvet IUU-fiskeri, og forhindre fortsatte formodede overtrædelser bør medlemsstaterne fastsætte særlige kontrol- og inspektionskrav med hensyn til sådanne fiskerfartøjer.
- (25) Hvis de indhentede oplysninger giver tilstrækkeligt grundlag for at antage, at fiskerfartøjer, der fører et tredjelands flag, har udøvet IUU-fiskeri, og hvis de kompetente flagstater ikke har grebet effektivt ind over for sådant IUU-fiskeri, bør Kommissionen opføre de pågældende fartøjer på EF-listen over IUU-fartøjer.
- (26) Hvis de indhentede oplysninger giver tilstrækkeligt grundlag for at antage, at EF-fiskerfartøjer har udøvet IUU-fiskeri, og at de kompetente flagstater ikke har grebet effektivt ind over for sådant IUU-fiskeri i henhold til denne forordning og forordning (EØF) nr. 2847/93, bør Kommissionen opføre de pågældende fartøjer på EF-listen over IUU-fartøjer.
- (27) For at råde bod på flagstaters manglende evne til at gribe effektivt ind over for fiskerfartøjer, der fører deres flag, og som er opført på EF-listen over IUU-fartøjer, og for at forhindre, at sådanne fartøjer fortsætter fiskeriet, bør medlemsstaterne træffe passende foranstaltninger over for sådanne fartøjer.
- (28) For at beskytte de rettigheder, som fiskerfartøjer opført på EF-listen over IUU-fartøjer og deres flagstater har, bør proceduren for opførelse på listen give flagstaten mulighed for at meddele Kommissionen de foranstaltninger, der er truffet, og, hvor det er muligt, give ejeren eller de driftsansvarlige mulighed for at blive hørt på hvert trin af proceduren, ligesom den bør åbne mulighed for, at et fartøj kan fjernes fra listen, når det ikke længere opfylder kriterierne for at være opført.
- (29) For at skabe en fælles ramme i Fællesskabet og for at undgå, at der oprettes en hel række af lister over fiskerfartøjer, som er involveret i IUU-fiskeri, bør fiskerfartøjer, der er opført på de IUU-liste, som regionale fiskeriforvaltningsorganisationer har opstillet, automatisk også opføres på den tilsvarende liste, som Kommissionen har opstillet.
- (30) En af de vigtigste årsager til IUU-fiskeri er, at visse medlemsstater ikke opfylder de folkeretlige forpligtelser, som de som flag-, havne-, kyst- eller afsætningsstat har til at træffe passende foranstaltninger til at sikre, at deres fiskerfartøjer eller statsborgere overholder bestemmelserne for bevarelse og forvaltning af fiskeressourcer, og Fællesskabet bør tage dette problem op.
- (31) I den forbindelse bør Fællesskabet, ud over de foranstaltninger, det har truffet på internationalt og regionalt plan, have ret til ud fra gennemsigtige, klare og objektive kriterier baseret på internationale normer at identificere ikke-samarbejdende stater, og, efter at have givet dem tilstrækkelig tid til og mulighed for at reagere på en forudgående meddelelse, at træffe ikke-diskriminatoriske, legitime og relevante foranstaltninger, herunder handelsforanstaltninger, over for sådanne stater.
- (32) Det er Rådet, der skal vedtage handelsforanstaltninger over for andre stater. Da opstillingen af en liste over ikke-samarbejdende stater bør føre til handelsmodforanstaltninger over for de pågældende stater, er det rimeligt, at Rådet i dette specifikke tilfælde forbeholder sig ret til at udøve gennemførelsesbeføjelser direkte.
- (33) Det er vigtigt, at medlemsstaternes statsborgere på effektiv vis tilskyndes til ikke at udøve eller støtte IUU-fiskeri, som udøves af fiskerfartøjer, der fører et tredjelands flag, og som fisker uden for Fællesskabet; dette henhører dog primært under flagstatens ansvar. Medlemsstaterne bør derfor træffe de fornødne foranstaltninger og samarbejde med hinanden

- og med tredjelande om at identificere de statsborgere i deres lande, der udøver IUU-fiskeri, sørge for, at de idømmes passende sanktioner, og kontrollere de aktiviteter, som deres statsborgere udøver sammen med tredjelandsfiskerfartøjer uden for Fællesskabet.
- (34) Det vedvarende store antal alvorlige overtrædelser af den fælles fiskeripolitikens regler, der begås i EF-farvande eller af EF-aktører, skyldes i vidt omfang, at de sanktioner, som medlemsstaterne efter deres nationale lovgivning idømmer ved alvorlig overtrædelse af disse regler, ikke er tilstrækkeligt afskrækkende. Denne svaghed understreges yderligere af medlemsstaternes meget uens sanktionsniveau, som tilskynder kriminelle aktører til at udøve deres aktivitet i maritime farvande eller områder i den medlemsstat, hvor sanktionerne er mildest. For at afhjælpe denne svaghed, som bygger på bestemmelserne i forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EØF) nr. 2847/93 på dette felt, bør maksimumsniveauet for administrative sanktioner ved alvorlig overtrædelse af den fælles fiskeripolitikens regler afstemmes inden for Fællesskabet, idet der tages hensyn til værdien af de fiskevarer, der er opnået ved den alvorlige overtrædelse, eventuel gentagelse og værdien af den skade, der er forvoldt på fiskeressourcerne eller havmiljøet, ligesom der bør vedtages øjeblikkelige håndhævelsesforanstaltninger og supplerende foranstaltninger.
- (35) Foruden den adfærd, der betragtes som en alvorlig overtrædelse af fiskeribestemmelserne, bør handel, der er direkte forbundet med IUU-fiskeri, herunder handel med eller import af fiskevarer, der stammer fra IUU-fiskeri, eller forfalskning af dokumenter, også betragtes som alvorlige overtrædelser, der kræver, at medlemsstaterne vedtager harmoniserede maksimumsniveauer for administrative sanktioner.
- (36) De sanktioner, der er fastsat for alvorlige overtrædelser af denne forordning, bør også gælde for juridiske personer, da disse overtrædelser i vid udstrækning begås i juridiske personers interesse eller for deres vindings skyld.
- (37) De bestemmelser for observation af fiskerfartøjer på havet, som visse regionale fiskeriforvaltningsorganisationer har vedtaget, bør gennemføres på en samordnet måde i Fællesskabet.
- (38) Det er vigtigt, at medlemsstaterne, Kommissionen og tredjelande samarbejder om at sikre, at IUU-fiskeri undersøges og sanktioneres behørigt, og at foranstaltningerne i denne forordning kan anvendes. Der bør indføres en ordning med gensidig bistand for at fremme sådant samarbejde.
- (39) I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet er det for at nå det grundlæggende mål, nemlig at standse IUU-fiskeri, nødvendigt og hensigtsmæssigt at opstille regler for de foranstaltninger, der er fastsat i denne forordning. Denne forordning går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå de opstillede mål, jf. traktatens artikel 5, stk. 3.
- (40) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾.
- (41) Ifølge denne forordning er IUU-fiskeri en særlig alvorlig overtrædelse af gældende love og administrative bestemmelser, fordi det i alvorlig grad underminerer mulighederne for at nå de overtrådte bestemmelers mål og bringer de berørte bestandes bæredygtighed eller havmiljøets bevarelse i fare. På grund af denne forordnings begrænsede anvendelsesområde bør dens gennemførelse baseres på og supplere anvendelsesområdet for forordning (EØF) nr. 2847/93, hvorved der fastsættes rammebestemmelser for kontrol og overvågning af fiskeri under den fælles fiskeripolitik. Denne forordning styrker således bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 2847/93 for så vidt angår inspektion af tredjelandsfiskerfartøjer i havn, som nu ophæves og erstattes af den havneinspektionsordning, der er fastsat i kapitel II i nærværende forordning. Ved denne forordning fastsættes der i kapitel IX desuden en sanktionsordning, der specifikt gælder for IUU-fiskeri. Sanktionsbestemmelserne i forordning (EØF) nr. 2847/93 forbliver således gældende for andre overtrædelser af den fælles fiskeripolitikens regler end dem, som nærværende forordning vedrører.
- (42) Beskyttelsen af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger er underlagt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽²⁾, som ved anvendelsen af nærværende forordning gælder fuldt ud ved behandling af personoplysninger, især for så vidt angår den ret, som de personer, som de pågældende personoplysninger vedrører, har til adgang, berigtigelse, sletning eller spærring af personoplysninger og underretning af tredjemand, og derfor kommer denne forordning ikke nærmere ind på sådanne rettigheder.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

(43) Eftersom bestemmelser i denne forordning træder i kraft på områder, der er omfattet af Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1093/94 ⁽¹⁾, (EF) nr. 1447/1999 ⁽²⁾, (EF) nr. 1936/2001 ⁽³⁾ og (EF) nr. 601/2004 ⁽⁴⁾, bør disse forordninger helt eller delvis ophæves —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Emne og anvendelsesområde

1. Ved denne forordning oprettes der en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri).

2. Ved anvendelsen af stk. 1 træffer hver medlemsstat efter EF-retten de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at ordningen bliver effektiv. Medlemsstaterne stiller tilstrækkelige midler til rådighed for deres kompetente myndigheder, så de kan varetage deres opgaver som fastlagt i denne forordning.

3. Ordningen i stk. 1 gælder for alt IUU-fiskeri og alle dertil knyttede aktiviteter, der udøves i den del af medlemsstaternes område, som traktaten finder anvendelse på, i EF-farvande, i marine farvande henhørende under tredjelandes jurisdiktion eller højhedsområde, eller på det åbne hav. IUU-fiskeri, der finder sted i marine farvande henhørende under de oversøiske lande og territorier, jf. bilag II til traktaten, sidestilles med IUU-fiskeri, der finder sted i marine farvande henhørende under tredjelande.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri« eller »IUU-fiskeri«: fiskeri, der er ulovligt, urapporteret eller ureguleret
- 2) »ulovligt fiskeri«:
 - a) fiskeri, der udøves af nationale eller udenlandske fiskerifartøjers fiskeri i maritime farvande henhørende under en stats jurisdiktion uden tilladelse fra den pågældende stat eller i strid med dens love og administrative bestemmelser

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1093/94 af 6. maj 1994 om fastsættelse af betingelserne for, at tredjelandes fiskerifartøjer kan lande deres fangster direkte og afsætte dem i Fællesskabets havne (EFT L 121 af 12.5.1994, s. 3).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1447/1999 af 24. juni 1999 om fastsættelse af en liste over de former for adfærd, der er en alvorlig overtrædelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik (EFT L 167 af 2.7.1999, s. 5).

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1936/2001 af 27. september 2001 om visse kontrolforanstaltninger for fiskeri efter visse bestande af stærkt vandrende fiskearter (EFT L 263 af 3.10.2001, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 601/2004 af 22. marts 2004 om kontrolforanstaltninger gældende for fiskeri i det område, der er omfattet af konventionen om bevarelse af de marine levende ressourcer i Antarktis (EUT L 97 af 1.4.2004, s. 16).

b) fiskeri, der udøves af fiskerifartøjer, som er registreret i stater, der er kontraherende parter i en relevant regional fiskeriforvaltningsorganisation, men hvor fartøjerne fisker i strid med de bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som den pågældende organisation har vedtaget, og som er bindende for staterne, eller i strid med relevante internationale bestemmelser, eller

c) fiskeri, der udøves af fiskerifartøjer i strid med nationale eller internationale forpligtelser, herunder fiskeri, der udøves af stater, som samarbejder med en relevant regional fiskeriforvaltningsorganisation

3) »urapporteret fiskeri«:

a) fiskeri, der ikke rapporteres eller fejlrapporteres til den relevante nationale myndighed i strid med nationale love og administrative bestemmelser, eller

b) fiskeri, der udøves inden for en relevant regional fiskeriforvaltningsorganisations kompetenceområde, og som enten ikke rapporteres eller fejlrapporteres i strid med den pågældende organisations rapporteringsprocedurer

4) »ureguleret fiskeri«:

a) fiskeri inden for en relevant regional fiskeriforvaltningsorganisations kompetenceområde, der udøves af statsløse fiskerifartøjer eller fiskerifartøjer, der er registreret i en stat, som ikke er part i den pågældende organisation, eller af enhver anden fiskerienhed på en måde, der ikke er forenelig med eller strider mod den pågældende organisations bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, eller

b) fiskeri i områder eller efter fiskebestande, for hvilke der ikke er truffet bevarelses- eller forvaltningsforanstaltninger, udøvet af fiskerifartøjer på en måde, der er uforenelig med det nationale ansvar for bevarelse af de levende marine ressourcer efter folkeretten

5) »fiskerifartøj«: ethvert fartøj, uanset størrelse, der anvendes til eller er beregnet til erhvervmæssig udnyttelse af fiskeressourcer, herunder hjælpefartøjer, fabriksfartøjer og fartøjer, der deltager i omladning, samt transportfartøjer, der er udrustet til transport af fiskevarer, med undtagelse af containerskibe

6) »EF-fiskerifartøj«: et fiskerifartøj, der fører en medlemsstats flag og er registreret i EF

- 7) »fiskeritilladelse«: ret til at udøve fiskeri i en bestemt periode, i et givet område eller i et givet fiskeri
- 8) »fiskevare«: enhver vare, der henhører under kapitel 3 og toldposition 1604 og 1605 i den kombinerede nomenklatur, jf. Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif⁽¹⁾, med undtagelse af de varer, der er opført i bilag I i denne forordning
- 9) »bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger«: foranstaltninger, der har til formål at bevare og forvalte én eller flere arter af levende marine ressourcer, og som vedtages og gælder i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i folkeretten og/eller EF-retten
- 10) »omladning«: overførsel af en del af eller alle fiskevarer om bord på et fiskerfartøj til et andet fiskerfartøj
- 11) »import«: indførsel af fiskevarer til Fællesskabets område, herunder til omladning i havne på dets område
- 12) »indirekte import«: import fra et andet tredjelandsområde end området under flagstaten for det fiskerfartøj, der har foretaget fangsten
- 13) »eksport«: enhver transport til et tredjeland af fiskevarer fanget af fiskerfartøjer, som fører en medlemsstats flag, herunder fra Fællesskabets område, fra tredjelande eller fra fangstpladser
- 14) »reeksport«: enhver transport fra Fællesskabets område af fiskevarer, som tidligere er blevet importeret til Fællesskabets område
- 15) »regional fiskeriforvaltningsorganisation«: en subregional, regional eller lignende organisation med kompetence efter folkeretten til at træffe bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger for levende marine ressourcer, som efter konventionen eller aftalen om den pågældende organisations oprettelse hører under dens ansvar
- 16) »kontraherende part«: en kontraherende part i en international konvention eller aftale om oprettelse af en regional fiskeriforvaltningsorganisation samt stater, fiskerierheder eller andre enheder, der samarbejder med en sådan organisation og har fået status som samarbejdende ikke-kontraherende part i forhold til sådan en organisation
- 17) »observation«: enhver observation af et fiskerfartøj, der opfylder ét eller flere af kriterierne i artikel 3, stk. 1, og som foretages af en medlemsstats kompetente myndighed med
- ansvar for inspektion på havet eller af føreren af et EF-fiskerfartøj eller et tredjelandsfiskerfartøj
- 18) »fællesfiskeri«: enhver fiskeriaktivitet mellem to eller flere fiskerfartøjer, hvor fangsten overføres fra ét fiskerfartøjs fiskeredskaber til et andet fartøj, eller hvor den teknik, der benyttes af disse fiskerfartøjer, kræver fælles fiskeredskaber
- 19) »juridisk person«: enhver retlig enhed, der har denne status efter gældende national lovgivning, med undtagelse af stater eller andre offentlige organer, der udøver offentlig myndighed, og offentlige organisationer
- 20) »risiko«: sandsynligheden for en hændelse, der kan opstå i forbindelse med fiskevarer, der importeres til eller eksporteres fra Fællesskabets område, og som forhindrer den korrekte anvendelse af denne forordning eller af bevarelses- og forvaltningsforanstaltningerne
- 21) »risikoforvaltning«: den systematiske identifikation af risici og gennemførelse af alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at begrænse risiciene. Dette omfatter aktiviteter som indsamling af data og oplysninger, analyse og vurdering af risici, fastsættelse og indledning af tiltag og regelmæssig kontrol og tilsyn med processen og dens resultater baseret på internationale, fællesskabsretlige eller nationale kilder eller strategier
- 22) »det åbne hav«: alle dele af havet som defineret i artikel 86 i De Forenede Nationers havretskonvention (UNCLOS)
- 23) »parti«: varer, som enten sendes samtidig fra en bestemt eksportør til en bestemt modtager eller er omfattet af et gennemgående transportdokument, der dækker transporten fra eksportøren til modtageren.

Artikel 3

Fiskerfartøjer, der udøver IUU-fiskeri

1. Et fiskerfartøj formodes at udøve IUU-fiskeri, hvis det godtgøres, at det i strid med de gældende bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger i det område, hvor det har udøvet sådant fiskeri:
- har fisket uden gyldig licens, godkendelse eller tilladelse udstedt af flagstaten eller den relevante kyststat, eller
 - ikke har overholdt sine forpligtelser med hensyn til registrering og rapportering af fangstdata eller fangstrelaterede data, herunder data fremsendt via satellitbaseret fartøjsovervågningssystem, eller forhåndsmeddelelser, jf. artikel 6, eller

⁽¹⁾ EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1.

- c) har fisket i et lukket område, i en forbudsperiode, uden at have en kvote, eller efter at have opbrugt sin kvote eller ud over en tilladt dybde, eller
- d) har fisket direkte efter en bestand, som der er indført fiskeristop eller fiskeriforbud for, eller
- e) har anvendt forbudte fiskeredskaber eller fiskeredskaber, der ikke opfylder kravene, eller
- f) har forfalsket eller tilsløret dets mærkning, identitet eller registrering, eller
- g) har tilsløret, forfalsket eller tilintetgjort bevismateriale vedrørende undersøgelser, eller
- h) har lagt hindringer i vejen for inspektørernes arbejde med at kontrollere, om de gældende bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger overholdes, og for observatørernes arbejde med at observere, om de gældende EF-bestemmelser overholdes, eller
- i) har taget undermålsfisk om bord, omladet eller landet undermålsfisk i strid med gældende lovgivning, eller
- j) har omladet eller deltaget i fællesfiskeri med andre fiskerfartøjer eller støttet eller forsynet sådanne fartøjer, som beviseligt har udøvet IUU-fiskeri efter denne forordning, især fartøjer opført på Fællesskabets liste over IUU-fartøjer eller en regional fiskeriforvaltningsorganisations IUU-liste, eller
- k) har fisket i en regional fiskeriforvaltningsorganisations område på en måde, der er uforenelig eller i strid med den pågældende organisations bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, og er registreret i et land, der ikke er part i eller ikke samarbejder med organisationen ifølge denne, eller
- l) ikke har nogen nationalitet og derfor er et statsløst fartøj, jf. folkeretten.

2. De i stk. 1 fastsatte aktiviteter betragtes som alvorlige overtrædelser i overensstemmelse med artikel 42, afhængigt af hvor grov den pågældende overtrædelse er, hvilket skal afgøres af medlemsstatens kompetente myndighed under hensyn til kriterier som den forvoldte skade, overtrædelsens omfang, dens værdi, eller om den har gentaget sig.

KAPITEL II

INSPEKTIONER AF TREDJELANDSFISKERFARTØJER I
MEDLEMSSTATERNES HAVNE

AFDELING 1

Betingelser for tredjelandsfiskerfartøjers adgang til havne

Artikel 4

Havneinspektionsordninger

1. Med henblik på at forebygge, afværge og standse IUU-fiskeri skal der opretholdes en effektiv havneinspektionsordning for tredjelandsfiskerfartøjer, der anløber havne i medlemsstaterne.

2. Adgang til medlemsstaternes havne, ydelse af havnetjenester, landing og omladning i sådanne havne er forbudt for tredjelandsfiskerfartøjer, medmindre de opfylder de betingelser, der er fastsat i denne forordning, undtagen i tilfælde af force majeure eller nød, jf. artikel 18 i UNCLOS (force majeure eller nød), for så vidt angår tjenester, der er strengt nødvendige for at afhjælpe situationen.

3. Omladning mellem tredjelandsfiskerfartøjer eller mellem tredjelandsfiskerfartøjer og fiskerfartøjer, der fører en medlemsstats flag, er forbudt i EF-farvande og må kun foregå i havn, jf. bestemmelserne i dette kapitel.

4. Det er forbudt for fiskerfartøjer, der fører en medlemsstats flag, at omlade fangster fra tredjelandsfiskerfartøjer på havet uden for EF-farvande, medmindre fiskerfartøjerne er registreret som transportfartøjer i en regional fiskeriforvaltningsorganisations regi.

Artikel 5

Udpegede havne

1. Medlemsstaterne udpeger havne eller steder tæt på kysten, hvor landing eller omladning af fiskevarer og havnetjenester som omhandlet i artikel 4, stk. 2, er tilladt.

2. Adgang til havnetjenester og landing eller omladning må for tredjelandsfiskerfartøjers vedkommende kun finde sted i udpegede havne.

3. Medlemsstaterne sender senest den 15. januar hvert år Kommissionen en liste over udpegede havne. Eventuelle ændringer af listen meddeles Kommissionen mindst 15 dage før, de træder i kraft.

4. Kommissionen offentliggør straks listen over udpegede havne i *Den Europæiske Unions Tidende* og på sit websted.

Artikel 6

Forhåndsmeddelelse

1. Førerne af tredjelandsfiskerfartøjer eller deres repræsentanter meddeler mindst tre arbejdsdage før forventet ankomst i havn de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvis udpegede havne eller landingssteder fartøjerne ønsker at benytte, følgende:

- a) fartøjets identifikation
- b) navnet på den udpegede bestemmelsehavn og anløbsformålet, f.eks. landing, omladning eller adgang til tjenester
- c) fiskeritilladelse eller, hvis det er hensigtsmæssigt, tilladelse til at bistå med fiskeri eller omlade fiskevarer
- d) datoer for fangstrejse
- e) forventet dato og tidspunkt for ankomst i havn
- f) mængden af hver art om bord, eller, hvor det er relevant, en negativ rapport
- g) det eller de områder, hvor fangsterne blev taget, eller hvor omladningen fandt sted, uanset om der er tale om EF-farvande, områder henhørende under et tredjelands jurisdiktion eller højhedsområde eller det åbne hav
- h) de mængder af hver art, der skal landes eller omlades.

Førerne af tredjelandsfiskerfartøjer eller deres repræsentanter fritages for at meddele oplysningerne i litra a), c), d), g) og h), hvis der foreligger en valideret fangstattest i overensstemmelse med kapitel III for hele den fangst, der skal landes eller omlades på Fællesskabets område.

2. Den meddelelse, der er omhandlet i stk. 1, ledsages af en fangstattest valideret i overensstemmelse med kapitel III, hvis tredjelandsfiskerfartøjet har fiskevarer om bord. Bestemmelserne i artikel 14 om anerkendelse af fangstdokumenter eller havnestatskontrolformularer, der indgår i fangstdokumentation eller havnestatskontrolordninger vedtaget af regionale fiskeriforvaltningsorganisationer, finder tilsvarende anvendelse.

3. Kommissionen kan efter proceduren i artikel 54, stk. 2, fritage visse kategorier af tredjelandsfiskerfartøjer for forpligtelsen i stk. 1 i en begrænset periode, som kan forlænges, eller fastsætte en anden meddelelsesfrist under hensyntagen til bl.a. fiskevaretype, afstanden mellem fangstpladser, landingssteder og havne, hvor de pågældende fartøjer er registreret eller hjemmehørende.

4. Denne artikel anvendes uanset eventuelle særlige bestemmelser i fiskeriaftaler mellem Fællesskabet og tredjelande.

Artikel 7

Tilladelse

1. Tredjelandsfiskerfartøjer får kun tilladelse til at anløbe havn, hvis de oplysninger, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, er fuldstændige og ledsages af den fangstattest, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, hvis tredjelandsfiskerfartøjet har fiskevarer om bord, jf. dog artikel 37, nr. 5).

2. Tilladelse til at påbegynde landing eller omladning i havn gives, forudsat at de indsendte oplysninger, jf. stk. 1, er kontrolleret med hensyn til fuldstændighed, og forudsat at der eventuelt er blevet foretaget inspektion i henhold til afdeling 2.

3. Uanset stk. 1 og 2 kan havnemedlemsstaten tillade havneanløb og hel eller delvis landing i tilfælde, hvor de i artikel 6, stk. 1, fastsatte oplysninger ikke er fuldstændige eller endnu ikke er kontrolleret eller verificeret, men oplagrer i så fald de pågældende fiskevarer under de kompetente myndigheders kontrol. Fiskevarerne frigives først til salg, overtagelse eller transport, når de i artikel 6, stk. 1, fastsatte oplysninger er modtaget, eller kontrollen eller verifikationen er afsluttet. Hvis denne proces ikke er afsluttet senest 14 dage efter landing, kan havnemedlemsstaten konfiskere og bortskaffe fiskevarerne efter de nationale regler. Lageromkostningerne påhviler de driftsansvarlige.

Artikel 8

Registrering af landing eller omladning

1. Førerne af tredjelandsfiskerfartøjer eller deres repræsentanter forelægger så vidt muligt elektronisk inden landingen eller omladningen myndighederne i den medlemsstat, hvis udpegede landingshavne eller omladningsfaciliteter de benytter, en erklæring med angivelse af den mængde fiskevarer opdelt efter art, der skal landes eller omlades, og dato og sted for hver fangst. Førerne og deres repræsentanter er ansvarlig for sådanne erklæringers rigtighed.

2. Medlemsstaterne opbevarer originalerne af de i stk. 1 fastsatte erklæringer eller en udskrift heraf, hvis de er fremsendt elektronisk, i mindst tre år i overensstemmelse med de nationale bestemmelser.

3. Procedurene for indgivelse af landings- og omladningserklæringen og dens form fastsættes efter proceduren i artikel 54, stk. 2.

4. Medlemsstaterne meddeler inden udgangen af den første måned i hvert kvartal elektronisk Kommissionen, hvor store mængder fisk tredjelandsfiskerfartøjer landede og/eller omladede i deres havne i det foregående kvartal.

AFDELING 2

Havneinspektioner

Artikel 9

Generelle principper

1. Medlemsstaterne foretager hvert år inspektion i deres udpegede havne af mindst 5 % af tredjelandsfiskerfartøjers landinger og omladninger i overensstemmelse med de benchmarks, der er fastsat efter proceduren i artikel 54, stk. 2, på grundlag af risikoforvaltning, uden at det berører højere tærskler vedtaget af regionale fiskeriforvaltningsorganisationer.

2. Følgende fiskerfartøjer inspiceres altid:

- a) observerede fiskerfartøjer, jf. artikel 48
- b) fiskerfartøjer, der er rapporteret som led i en meddelelse under EF-alarmsystemet, jf. kapitel IV
- c) fiskerfartøjer, der af Kommissionen er identificeret som fiskerfartøjer, der formodes at have udøvet IUU-fiskeri, jf. artikel 25
- d) fiskerfartøjer på en liste over IUU-fartøjer, der er opstillet af en regional fiskeriforvaltningsorganisation og meddelt medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 30.

Artikel 10

Inspektionsprocedure

1. De ansvarlige for inspektionen (inspektørerne) skal have mulighed for at undersøge alle fartøjets relevante områder, dæk og rum, fangster, uforarbejdede såvel som forarbejdede, garn eller andre fiskeredskaber, udstyr og alle relevante dokumenter, som de skønner nødvendige at kontrollere i overensstemmelse med de gældende love, administrative bestemmelser og internationale forvaltnings- og bevarelsesforanstaltninger. Inspektørerne kan også stille spørgsmål til personer, der formodes at sidde inde med oplysninger om genstanden for inspektionen.

2. Inspektioner omfatter overvågning af landing eller omladning i sin helhed og krydskontrol mellem de mængder pr. art, der er opgivet i forhåndsmeddelelsen om landing, og de mængder pr. art, der landes eller omlades.

3. Inspektørerne underskriver deres inspektionsrapport i overværelse af fiskerfartøjsføreren, der har ret til at komplettere

rapporten eller lade den komplettere med alle oplysninger, som han finder relevante. Inspektørerne anfører i logbogen, at der er foretaget inspektion.

4. En kopi af inspektionsrapporten afleveres til fiskerfartøjsføreren, som kan sende den til ejeren.

5. Føreren samarbejder med inspektørerne og yder bistand med inspektionen af fiskerfartøjet og må ikke hindre dem i at varetage deres opgaver eller true eller forstyrre dem under udførelsen af disse.

Artikel 11

Procedure i tilfælde af overtrædelser

1. Hvis de oplysninger, der er indsamlet under inspektionen, giver inspektøren grund til at antage, at et fartøj har udøvet IUU-fiskeri efter kriterierne i artikel 3, skal inspektøren:

- a) notere den formodede overtrædelse i inspektionsrapporten
- b) træffe alle nødvendige foranstaltninger til at beskytte bevismaterialet i forbindelse med en sådan formodet overtrædelse
- c) straks sende inspektionsrapporten til den kompetente myndighed.

2. Hvis resultaterne af inspektionen giver bevis for, at et tredjelandsfiskerfartøj har udøvet IUU-fiskeri i overensstemmelse med kriterierne i artikel 3, giver den kompetente myndighed i havnemedlemsstaten ikke sådanne fartøjer lov til at lande eller omlade fangsten.

3. Inspektionsmedlemsstaten meddeler straks Kommissionen sin beslutning efter stk. 2 om ikke at tillade landing eller omladning og sender samtidig en kopi af inspektionsrapporten til Kommissionen eller et af Kommissionen udpeget organ, som straks videresender den til den kompetente myndighed i det inspicerede fiskerfartøjs flagstat med kopi til donorfartøjernes flagstat eller flagstater, hvis det inspicerede fiskerfartøj har deltaget i omladning. En kopi af meddelelsen sendes i givet fald også til eksekutivsekretæren for den regionale fiskeriforvaltningsorganisation, i hvis kompetenceområde fangsten blev taget.

4. Hvis den formodede overtrædelse blev begået på det åbne hav, samarbejder havnemedlemsstaten med flagstaten, når den undersøger den formodede overtrædelse, og idømmer i givet fald sanktioner efter den pågældende havnemedlemsstats lovgivning, forudsat at flagstaten i overensstemmelse med folkeretten udtrykkeligt har indvilliget i at overdrage sin kompetence. Hvis den formodede overtrædelse blev begået i et tredjelands maritime farvande, samarbejder havnemedlemsstaten også med kyststaten,

når den foretager en undersøgelse, og pålægger i givet fald sanktioner, der er fastsat i den pågældende havnemedlemsstats lovgivning, forudsat at kyststaten i overensstemmelse med folkeretten udtrykkeligt har indvilliget i overdrage sin kompetence.

KAPITEL III

ORDNINGEN FOR FANGSTATTESTER FOR IMPORT OG EKSPORT AF FISKEVARER

Artikel 12

Fangstatterester

1. Import til Fællesskabet af fiskevarer, der stammer fra IUU-fiskeri, er forbudt.

2. For at gøre forbuddet i stk. 1 effektivt kan fiskevarer kun importeres til Fællesskabet, når de ledsages af en fangstatterest i overensstemmelse med denne forordning.

3. Fangstatteresten i stk. 2 valideres af den stat, under hvis flag det eller de fiskerfartøjer, der tog de fangster, som fiskevarerne stammer fra, sejler. Attesten anvendes til at bekræfte, at sådanne fangster er taget efter gældende love, administrative bestemmelser og internationale forvaltnings- og bevarelsesforanstaltninger.

4. Fangstatteresten skal indeholde alle oplysninger som anført i bilag II og skal valideres af en offentlig myndighed i flagstaten med fornøden beføjelse til at bekræfte oplysningernes rigtighed. Fangstatteresten kan efter aftale med flagstaterne inden for rammerne af samarbejdet efter artikel 20, stk. 4, udarbejdes, valideres eller fremsendes elektronisk eller erstattes af elektroniske sporingssystemer, der sikrer, at myndighederne anvender samme kontrolniveau.

5. Listen i bilag I over varer, der ikke er omfattet af fangstatteresten, kan revideres hvert år på grundlag af resultaterne af de oplysninger, der er indsamlet i henhold til kapitel II, III, IV, V, VIII, X og XII, og ændres efter proceduren i artikel 54, stk. 2.

Artikel 13

Fangstdokumentationsordninger vedtaget og iværksat af regionale fiskeriforvaltningsorganisationer

1. Fangstdokumenter og dertil knyttede dokumenter, der er valideret efter fangstdokumentationsordninger vedtaget af en regional fiskeriforvaltningsorganisation, og som opfylder betingelserne i denne forordning, godtages som fangstatterester for

fiskevarer af arter, for hvilke der er indført sådanne fangstdokumentationsordninger, og omfattes af de kontrol- og verifikationskrav, der stilles til importmedlemsstaten efter artikel 16 og 17, og bestemmelserne om importafslag i artikel 18. Listen over sådanne fangstdokumentationsordninger fastlægges efter proceduren i artikel 54, stk. 2.

2. Stk. 1 anvendes med forbehold af gældende specifikke retsforordninger om indarbejdelse af sådanne fangstdokumentationsordninger i EF-retten.

Artikel 14

Indirekte import af fiskevarer

1. For at importere fiskevarer, der udgør et enkelt parti, og som transporteres i samme form til Fællesskabet fra et andet tredjeland end flagstaten, forelægger importøren myndighederne i importmedlemsstaten følgende:

- a) den (de) af flagstaten validerede fangstatterest(er) og
- b) behørigt bevis for, at fiskevarerne ikke har undergået anden behandling end losning og lastning eller anden form for behandling, der skal sikre, at deres tilstand ikke forringes, og er forblevet under tilsyn af toldmyndighederne i dette tredjeland.

Behørigt bevismateriale fremlægges i form af:

- i) det gennemgående transportdokument, der dækker transporten fra flagstatens område gennem tredjelandets område, hvor det er relevant, eller
- ii) et dokument fra de kompetente myndigheder i dette tredjeland med angivelse af:
 - en nøjagtig beskrivelse af fiskevarerne, datoen for varernes losning og lastning samt i givet fald navnet på de anvendte fartøjer eller oplysning om de andre anvendte transportmidler, og
 - de omstændigheder, hvorunder fiskevarerne forblev i dette tredjeland.

Hvis de pågældende arter er omfattet af en regional fiskeriforvaltningsorganisations fangstdokumentationsordning, som er godkendt efter artikel 13, kan der i stedet for ovennævnte dokumenter anvendes reeksportcertifikatet fra denne fangstdokumentationsordning, forudsat at tredjelandet har overholdt meddelelseskravene i denne forbindelse.

2. For at importere fiskevarer, der udgør et enkelt parti, og som er blevet forarbejdet i et andet tredjeland end flagstaten, forelægger importøren myndighederne i importmedlemsstaten en erklæring udfærdiget af forarbejdningsanlægget i det pågældende tredjeland og godkendt af de kompetente myndigheder i overensstemmelse med formularen i bilag IV:

- a) der indeholder en nøjagtig beskrivelse af de uforarbejdede og forarbejdede varer og de respektive mængder
- b) der angiver, at de forarbejdede varer er fremstillet i dette tredjeland af fangster, der ledsages den (de) af flagstaten validerede fangsttest(er), og
- c) ledsaget af:
 - i) den (de) originale fangsttest(er), hvis hele den pågældende fangst er anvendt til forarbejdning af de fiskevarer, der eksporteres som et enkelt parti, eller
 - ii) en kopi af den (de) originale fangsttest(er), hvis en del af den pågældende fangst er anvendt til forarbejdning af de fiskevarer, der eksporteres som et enkelt parti.

Hvis de pågældende arter er omfattet af en regional fiskeriforvaltningsorganisations fangstdokumentationsordning, som er godkendt efter artikel 13, kan der i stedet for ovennævnte erklæring anvendes reeksportcertifikatet fra denne fangstdokumentationsordning, forudsat at forarbejdnings-tredjelandet har overholdt meddelelseskravene i denne forbindelse.

3. De dokumenter og den erklæring, der er nævnt i henholdsvis stk. 1, litra b), og stk. 2, kan fremsendes elektronisk inden for rammerne af det i artikel 20, stk. 4, fastsatte samarbejde.

Artikel 15

Eksport af fangster taget af fiskerfartøjer, der fører en medlemsstats flag

1. Fangster taget af fiskerfartøjer, der fører en medlemsstats flag, kan kun eksporteres, hvis de kompetente myndigheder i flagmedlemsstaten har valideret fangsttesten, jf. artikel 12, stk. 4, hvis det kræves inden for rammerne af det i artikel 20, stk. 4, fastsatte samarbejde.

2. Flagmedlemsstaterne meddeler Kommissionen, hvilke myndigheder der er kompetente til at validere fangsttesten som omhandlet i stk. 1.

Artikel 16

Frelæggelse og kontrol af fangsttesten

1. Den validerede fangsttest sendes af importøren til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, som varen skal

importeres til, senest tre arbejdsdage før det forventede tidspunkt for varens ankomst til det sted, hvor den skal indføres til Fællesskabets område. Tidsfristen på tre arbejdsdage kan tilpasses efter typen af fiskevarer, afstanden til indgangsstedet til Fællesskabets område eller de transportmidler, der anvendes. De kompetente myndigheder kontrollerer på grundlag af risikoforvaltning fangsttesten på baggrund af oplysningerne i den meddelelse fra flagstaten, der er modtaget i overensstemmelse med artikel 20 og 22.

2. Importører, der har opnået status som godkendte økonomiske aktører, kan uanset stk. 1 give medlemsstatens kompetente myndigheder meddelelse om varernes ankomst inden for den frist, der er fastsat i stk. 1, og stille den validerede fangsttest og dertil knyttede dokumenter som omhandlet i artikel 14 til rådighed for myndighederne med henblik på kontrol i overensstemmelse med stk. 1 eller verifikation i overensstemmelse med artikel 17.

3. De kriterier, hvorefter en medlemsstats kompetente myndigheder kan indrømme en importør status som godkendt økonomisk aktør, indebærer følgende:

- a) importøren skal være etableret på medlemsstatens område
- b) importtransaktionerne skal være af et tilstrækkeligt antal og omfang til at begrunde gennemførelsen af proceduren i stk. 2
- c) der skal være passende dokumentation for, at kravene i forbindelse med bevarelses- og forvaltningsforanstaltningerne er overholdt
- d) der skal være et tilfredsstillende system til forvaltning af dokumentation for handel og eventuelt transport og forarbejdning, som muliggør passende kontrol og verifikation med henblik på denne forordning
- e) der skal findes foranstaltninger, som letter gennemførelse af denne kontrol og verifikation
- f) importøren skal om nødvendigt have praktisk kompetence eller faglige kvalifikationer, som har direkte tilknytning til den pågældende aktivitet, og
- g) importøren skal om nødvendigt dokumentere økonomisk solvens.

Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om navn og adresse på de godkendte økonomiske aktører snarest muligt efter, at de har indrømmet dem denne status. Kommissionen stiller disse oplysninger til rådighed for medlemsstaterne i elektronisk form.

Reglerne vedrørende status som »godkendt økonomisk aktør« kan fastlægges efter proceduren i artikel 54, stk. 2.

Artikel 17

Verifikation

1. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne kan foretage al verifikation, som de anser for nødvendig for at sikre, at bestemmelserne i denne forordning anvendes korrekt.
2. Verifikationen kan navnlig bestå i undersøgelse af varerne, verifikation af meddelte data og af dokumenters eksistens og ægthed, undersøgelse af aktørers regnskaber og andre dokumenter, inspektion af de transportmidler, herunder containere og oplagringssteder, der er anvendt i forbindelse med varerne, og officielle undersøgelser og tilsvarende handlinger, foruden inspektion i havn af fiskerfartøjer, jf. kapitel II.
3. Verifikationen skal være koncentreret om den risiko, der er identificeret på grundlag af kriterier, som er opstillet på nationalt plan eller fællesskabsplan som led i risikoforvaltningen. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen deres nationale kriterier inden 30 arbejdsdage efter den 29. oktober 2008 og ajourfører disse oplysninger. Fællesskabskriterierne fastsættes efter proceduren i artikel 54, stk. 2.
4. Der foretages under alle omstændigheder verifikation, når:
 - a) medlemsstatens verifikationsmyndighed har grund til at betvivle ægtheden af selve fangstattesten eller den relevante flagstatsmyndigheds valideringsstempel eller underskrift, eller
 - b) medlemsstatens verifikationsmyndighed ligger inde med oplysninger, der rejser tvivl om, hvorvidt et fiskerfartøj har overholdt gældende love, administrative bestemmelser eller bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, eller hvorvidt det har opfyldt andre krav i denne forordning, eller
 - c) fiskerfartøjer, fiskerivirksomheder eller andre aktører er rapporteret i forbindelse med formodet IUU-fiskeri, herunder fiskerfartøjer, der er rapporteret til en regional fiskeriforvaltningsorganisation i henhold til et instrument vedtaget af sådan organisation til opstilling af lister over fartøjer, der formodes at have udøvet ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, eller
 - d) flagstater eller reeksportstater er blevet rapporteret til en regional fiskeriforvaltningsorganisation i henhold til et instrument vedtaget af en sådan organisation med henblik på at træffe handelsforanstaltninger over for flagstater, eller
 - e) der er offentliggjort en alarmmeddelelse i henhold til artikel 23, stk. 1.

5. Medlemsstaterne kan beslutte at foretage stikprøvekontrol ud over den i stk. 3 og 4 omhandlede verifikation.

6. Med henblik på verifikation kan en medlemsstats kompetente myndigheder anmode om bistand fra de kompetente myndigheder i flagstaten eller i et andet tredjeland end flagstaten, som omhandlet i artikel 14, idet der i så fald gælder følgende:

- a) I bistandsanmodningen anføres årsagerne til, at de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat nærer begrundet tvivl om, at attesten og oplysningerne deri er gyldige, og/eller at varerne er i overensstemmelse med bevarelses- og forvaltningsforanstaltningerne. Til støtte for bistandsanmodningen medsendes en kopi af fangstattesten og enhver form for information eller dokumentation, der indikerer, at oplysningerne i attesten er urigtige. Anmodningen sendes straks til de kompetente myndigheder i flagstaten eller i et andet tredjeland end flagstaten, som omhandlet i artikel 14.
 - b) Verifikationsproceduren afsluttes senest 15 dage efter datoen for verifikationsanmodningen. Hvis de kompetente myndigheder i den berørte flagstat ikke kan overholde fristen, kan verifikationsmyndighederne i medlemsstaten på anmodning af flagstaten eller et andet tredjeland end flagstaten, som omhandlet i artikel 14, forlænge svarfristen med højst 15 dage.
7. Varernes frigivelse på markedet suspenderes i afventning af resultaterne af de verifikationsprocedurer, der er omhandlet i stk. 1-6. Lageromkostningerne påhviler den driftsansvarlige.
8. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen, hvilke myndigheder der er kompetente til at kontrollere og verificere fangstattester i overensstemmelse med artikel 16 og stk. 1-6 i nærværende artikel.

Artikel 18

Importafslag

1. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne afslår i givet fald import af fiskevarer til Fællesskabet, uden at de behøver at anmode om yderligere bevismateriale eller sende en bistandsanmodning til flagstaten, hvis er de opdager, at:
 - a) importøren ikke har kunnet fremlægge en fangstattest for de pågældende varer eller ikke har kunnet opfylde sine forpligtelser i henhold til artikel 16, stk. 1 eller 2
 - b) importvarerne ikke er de samme som de varer, der er anført i fangstattesten
 - c) fangstattesten ikke er valideret af den offentlige myndighed i flagstaten som omhandlet i artikel 12, stk. 3
 - d) fangstattesten ikke indeholder alle krævede oplysninger

- e) importøren ikke kan bevise, at fiskevarerne opfylder betingelserne i artikel 14, stk. 1 eller 2
- f) et fiskerfartøj, der i fangstattesten er anført som det fartøj, fangsterne stammer fra, står på EF-listen over IUU-fartøjer eller på lister over IUU-fartøjer, jf. artikel 30
- g) fangstattesten er valideret af myndighederne i en flagstat, der er identificeret som en ikke-samarbejdende stat, jf. artikel 31.

2. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne afslår i givet fald import af fiskevarer til Fællesskabet efter at have anmodet om bistand, jf. artikel 17, stk. 6, hvis:

- a) de har modtaget et svar, hvoraf det fremgår, at eksportøren ikke var berettiget til at anmode om validering af en fangstattest, eller
- b) de har modtaget et svar, ifølge hvilket varerne ikke overholder bevarelses- og forvaltningsforanstaltningerne eller andre betingelser i dette kapitel, eller
- c) de ikke har modtaget noget svar inden for den fastsatte frist, eller
- d) de har modtaget et ufuldstændigt svar på de spørgsmål, der blev stillet i anmodningen.

3. Hvis import af fiskevarer afslås, jf. stk. 1 og 2, kan medlemsstaterne konfiskere og destruere fiskevarerne eller afhænde eller sælge dem efter den nationale lovgivning. Indtægterne fra dette salg kan anvendes til velgørende formål.

4. Enhver person kan klage over de kompetente myndigheders afgørelser, jf. stk. 1, 2 eller 3, hvis de berører vedkommende. Med hensyn til klageret gælder bestemmelserne i den pågældende medlemsstat.

5. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne meddeler importafslag til flagstaten og i givet fald til det andet tredjeland end flagstaten, som omhandlet i artikel 14. Der sendes en kopi af meddelelsen til Kommissionen.

Artikel 19

Forsendelse og omladning

1. Når fiskevarer ved indgangsstedet til Fællesskabets område henføres under en forsendelsesprocedure og transporteres til en anden medlemsstat, hvor de skal henføres under en anden toldprocedure, gennemføres bestemmelserne i artikel 17 og 18 i denne medlemsstat.

2. Når fiskevarer ved indgangsstedet til Fællesskabets område henføres under en forsendelsesprocedure og transporteres til et andet sted i samme medlemsstat, hvor de skal henføres under en anden toldprocedure, kan denne medlemsstat gennemføre bestemmelserne i artikel 16, 17 og 18 ved indgangsstedet eller bestemmelsesstedet. Medlemsstaterne meddeler snarest muligt Kommissionen de foranstaltninger, der vedtages med henblik på gennemførelse af dette stykke, og ajourfører disse oplysninger. Kommissionen offentliggør disse meddelelser på sit websted.

3. Når fiskevarerne ved indgangsstedet til Fællesskabets område omlades og transporteres ad søvejen til en anden medlemsstat, gennemføres bestemmelserne i artikel 17 og 18 i denne medlemsstat.

4. Omladningsmedlemsstaterne meddeler bestemmelsesmedlemsstaterne oplysningerne i transportdokumentet vedrørende fiskevarernes art, vægt, afskibningshavn og afskiberen i tredjelandet, navnet på transportfartøjet og omladnings- og bestemmelsehavnen, snarest muligt efter at disse oplysninger er kendt og inden den forventede ankomstdato i bestemmelsehavnen.

Artikel 20

Meddelelser fra flagstaten og samarbejde med tredjelande

1. Ved anvendelsen af denne forordning er det en forudsætning for godkendelse af fangstattester valideret af en given flagstat, at den pågældende flagstat har sendt Kommissionen en meddelelse om:

- a) at den har iværksat nationale ordninger for gennemførelse, kontrol og håndhævelse af love, administrative bestemmelser og bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som dens fiskerfartøjer skal overholde
- b) at dens offentlige myndigheder er bemyndiget til at attestere rigtigheden af oplysningerne i fangstattesterne og til at verificere sådanne attester på anmodning af medlemsstaterne. Meddelelsen skal også indeholde de nødvendige oplysninger til identifikation af de pågældende myndigheder.

2. De oplysninger, der skal gives i meddelelsen, jf. stk. 1, er fastsat i bilag III.

3. Kommissionen underretter flagstaten, når den har modtaget meddelelsen i henhold til stk. 1. Hvis flagstaten ikke har givet Kommissionen alle oplysninger i stk. 1, meddeler Kommissionen flagstaten, hvilke oplysninger der mangler, og anmoder den om at sende en ny meddelelse.

4. Når det er hensigtsmæssigt, samarbejder Kommissionen administrativt med tredjelande på områder, der vedrører gennemførelsen af bestemmelserne om fangstatter i denne forordning, herunder om anvendelse af elektroniske midler til udarbejdelse, validering og fremlæggelse af fangstatterne og i givet fald de i artikel 14, stk. 1 og 2, omhandlede dokumenter.

Et sådant samarbejde skal tage sigte på at:

- a) sikre, at fiskevarer, der importeres til Fællesskabet, hidrører fra fangster, der er taget i overensstemmelse med gældende love, forordninger eller bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger
- b) lette flagstaternes opfyldelse af formaliteterne i forbindelse med fiskerfartøjers adgang til havne, import af fiskevarer og verifikationskravene i forbindelse med fangstatterne som fastsat i kapitel II og i dette kapitel
- c) sørge for, at Kommissionen eller et organ udpeget af denne på stedet udfører revision for at verificere, at samarbejdet gennemføres effektivt
- d) sørge for, at der skabes en ramme for informationsudveksling mellem de to parter til støtte for gennemførelsen af samarbejdet.

5. Det i stk. 4 fastsatte samarbejde er ikke en forudsætning for at anvende dette kapitel på import af fangster taget af fiskerfartøjer fra en hvilken som helst stat.

Artikel 21

Reeksport

1. Tilladelse til reeksport af varer, der er importeret i henhold til en fangstatter i overensstemmelse med dette kapitel, gives ved, at de kompetente myndigheder i den medlemsstat, som varerne skal reeksporteres fra, validerer afsnittet om »reeksport« i fangstatteren eller en kopi deraf, hvis de fiskevarer, der skal reeksporteres, er en del af de varer, der er importeret.

2. Proceduren i artikel 16, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse, hvis fiskevarerne reeksporteres af en godkendt økonomisk aktør.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen, hvilke myndigheder der er kompetente til at validere og verificere afsnittet om »reeksport« i fangstatterne efter proceduren i artikel 15.

Artikel 22

Registrering og informationsspredning

1. Kommissionen fører et register over stater og kompetente myndigheder, der er meddelt i overensstemmelse med dette kapitel, idet følgende registreres deri:

a) medlemsstater, der har meddelt, hvilke kompetente myndigheder der skal validere, kontrollere og verificere fangstatter og reeksportcertifikater i henhold til henholdsvis artikel 15, 16, 17 og 21

b) flagstater, fra hvilke Kommissionen har modtaget meddelelse, jf. artikel 20, stk. 1, med angivelse af de flagstater, i forbindelse med hvilke der er indgået samarbejde med tredjelande, jf. artikel 20, stk. 4.

2. Kommissionen offentliggør på sit websted og i *Den Europæiske Unions Tidende* en liste over stater og disses kompetente myndigheder som omhandlet i stk. 1 og ajourfører regelmæssigt disse oplysninger. Kommissionen gør de nærmere oplysninger om de myndigheder i flagstaterne, som skal validere og verificere fangstatter, elektronisk tilgængelige for de myndigheder i de medlemsstater, der er ansvarlige for valideringen og verifikationen af fangstatter.

3. Kommissionen offentliggør på sit websted og i *Den Europæiske Unions Tidende* en liste over de fangstdokumentationsordninger, der er godkendt efter artikel 13, og ajourfører den regelmæssigt.

4. Medlemsstaterne opbevarer originalerne af de fangstatter, der er fremsendt til import, de fangstatter, der er valideret til eksport, og de validerede afsnit om reeksport i fangstatterne i mindst tre år i overensstemmelse med de nationale bestemmelser.

5. De godkendte økonomiske aktører opbevarer originalerne af dokumenterne i stk. 4 i mindst tre år i overensstemmelse med de nationale bestemmelser.

KAPITEL IV

EF-ALARMSYSTEM

Artikel 23

Alarmeddelelser

1. Hvis oplysninger indhentet i overensstemmelse med kapitel II, III, V, VI, VII, VIII, X eller XI skaber velbegrundet tvivl om, hvorvidt gældende love eller administrative bestemmelser, herunder gældende love eller administrative bestemmelser meddelt af tredjelande som led i det administrative samarbejde, der er omhandlet i artikel 20, stk. 4, eller internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, er blevet overholdt for så vidt angår fiskerfartøjer eller fiskevarer fra visse tredjelande, offentliggør Kommissionen en alarmeddelelse på sit websted

og i *Den Europæiske Unions Tidende* for at advare aktørerne og sikre, at medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger over for de berørte tredjelande i overensstemmelse med dette kapitel.

2. Kommissionen meddeler straks de i stk. 1 nævnte oplysninger til medlemsstaternes myndigheder og til den berørte flagstat og i givet fald til et andet tredjeland end flagstaten, som omhandlet i artikel 14.

Artikel 24

Foranstaltninger efter udsendelse af alarmmeddelelse

1. Efter modtagelse af oplysningerne meddelt i henhold til artikel 23, stk. 2, skal medlemsstaterne i givet fald og i overensstemmelse med risikoforvaltning:

- a) identificere de aktuelle partier fiskevarer til import, der falder ind under alarmmeddelelsens anvendelsesområde, og verificere fangststeden og i givet fald de dokumenter, der er omhandlet i artikel 14, jf. artikel 17
- b) træffe foranstaltninger til at sikre, at de fremtidige partier fiskevarer til import, der falder ind under meddelelsens anvendelsesområde, underkastes verifikation af fangststeden og i givet fald af de dokumenter, der er omhandlet i artikel 14, jf. artikel 17
- c) identificere de tidligere partier fiskevarer, der falder ind under alarmmeddelelsens anvendelsesområde, og foretage behørig verifikation, herunder verifikation af tidligere fremsendte fangststater
- d) i overensstemmelse med folkeretten underkaste fiskerfartøjer, der falder ind under alarmmeddelelsens anvendelsesområde, undersøgelser og kontrol eller inspektion på havet, i havne eller på andre landingssteder i fornødent omfang.

2. Medlemsstater underretter snarest muligt Kommissionen om resultaterne af deres verifikation og verifikationsanmodninger samt om, hvilke foranstaltninger de har truffet i de tilfælde, hvor gældende love, administrative bestemmelser eller internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger ikke er blevet overholdt.

3. Hvis Kommissionen på baggrund af resultaterne af verifikationerne efter stk. 1 fastslår, at den velbegrundede tvivl, der lå til grund for alarmmeddelelsen, ikke længere foreligger, foretager den straks følgende:

- a) den offentliggør på sit websted og i *Den Europæiske Unions Tidende* en meddelelse herom, der annullerer den tidligere alarmmeddelelse
- b) den underretter flagstaten og i givet fald det andet tredjeland end flagstaten, som omhandlet i artikel 14, om annulleringen, og

c) den underretter medlemsstaterne ad de rette kanaler.

4. Hvis Kommissionen på baggrund af resultaterne af verifikationerne efter stk. 1 fastslår, at der fortsat hersker den velbegrundede tvivl, der lå til grund for alarmmeddelelsen, foretager den straks følgende:

- a) den ajourfører alarmmeddelelsen ved at offentliggøre en ny meddelelse på sit websted og i *Den Europæiske Unions Tidende*
- b) den underretter flagstaten og i givet fald det andet tredjeland end flagstaten, som omhandlet i artikel 14
- c) den underretter medlemsstaterne ad de rette kanaler, og
- d) den forelægger i givet fald sagen for den regionale fiskeriforvaltningsorganisation, hvis bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger måtte være blevet overtrådt.

5. Hvis Kommissionen på baggrund af resultaterne af verifikationerne efter stk. 1 fastslår, at der er tilstrækkeligt grundlag til at antage, at de konstaterede kendsgerninger kan betragtes som manglende overholdelse af gældende love, administrative bestemmelser eller internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, foretager den straks følgende:

- a) den offentliggør en ny alarmmeddelelse herom på sit websted og i *Den Europæiske Unions Tidende*
- b) den underretter flagstaten og træffer passende foranstaltninger efter kapitel V og VI
- c) den underretter i givet fald det andet tredjeland end flagstaten, som omhandlet i artikel 14
- d) den underretter medlemsstaterne ad de rette kanaler, og
- e) den forelægger i givet fald sagen for den regionale fiskeriforvaltningsorganisation, hvis bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger måtte være blevet overtrådt.

KAPITEL V

IDENTIFIKATION AF FISKERFARTØJER, DER UDØVER IUU-FISKERI

Artikel 25

Påstået IUU-fiskeri

1. Kommissionen eller et organ udpeget af denne indsamler og analyserer:

- a) alle oplysninger om IUU-fiskeri indhentet efter kapitel II, III, IV, VIII, X og XI og/eller

- b) i givet fald alle andre oplysninger såsom:
- i) fangstdata
 - ii) handelsoplysninger fra nationale statistikker og andre pålidelige kilder
 - iii) fartøjsregistre og -databaser
 - iv) regionale fiskeriforvaltningsorganisationers fangstdokumenter eller statistiske dokumentationsprogrammer
 - v) meddelelser om observationer eller andre aktiviteter vedrørende fiskerfartøjer, som formodes at udøve IUU-fiskeri, jf. artikel 3, og lister over IUU-fartøjer, som er meddelt eller opstillet af regionale fiskeriforvaltningsorganisationer
 - iv) meddelelser i henhold til forordning (EØF) nr. 2847/93 vedrørende fiskerfartøjer, der formodes at udøve IUU-fiskeri, jf. artikel 3
 - vii) alle andre relevante oplysninger indhentet bl.a. i havne og på fangstpladser.
2. Medlemsstaterne kan når som helst sende Kommissionen alle yderligere oplysninger, der måtte være relevante for opstillingen af EF-listen over IUU-fartøjer. Kommissionen eller et organ udpeget af denne formidler oplysningerne og alt bevismateriale til medlemsstaterne og de berørte flagstater.
3. Kommissionen eller et organ udpeget af denne fører et dossier for hvert fiskerfartøj, som påstås at have udøvet IUU-fiskeri, og dette dossier ajourføres, efterhånden som der kommer nye oplysninger frem.

Artikel 26

Formodet IUU-fiskeri

1. Kommissionen identificerer fiskerfartøjer, om hvilke der efter artikel 25 foreligger tilstrækkelige oplysninger til at formode, at de udøver IUU-fiskeri, hvilket berettiger, at der foretages en officiel undersøgelse sammen med den berørte flagstat.
 2. Kommissionen sender en meddelelse til de flagstater, hvis fiskerfartøjer er identificeret efter stk. 1, sammen med en officiel anmodning om, at der indledes en undersøgelse af påstået IUU-fiskeri udøvet af fartøjer, der fører deres flag. Meddelelsen skal:
 - a) indeholde alle de oplysninger, Kommissionen har indsamlet om påstået IUU-fiskeri
 - b) indeholde en officiel anmodning til flagstaten om, at den træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at
- undersøge det påståede IUU-fiskeri, og at den umiddelbart formidler resultaterne af en sådan undersøgelse til Kommissionen
- c) indeholde en officiel anmodning til flagstaten om, at den straks håndhæver bestemmelserne, hvis påstanden om, at det pågældende fiskerfartøj har været involveret i IUU-fiskeri, viser sig at være begrundet, og at den underretter Kommissionen om, hvilke foranstaltninger der er truffet
 - d) indeholde en anmodning til flagstaten om, at den underretter det pågældende fiskerfartøjs ejer og i givet fald driftsansvarlige om den udførlige begrundelse for den påtænkte registrering og om, hvilke konsekvenser det kan få, hvis fiskerfartøjet opføres på EF-listen over IUU-fartøjer, jf. artikel 37. Flagstater anmodes også om at sende Kommissionen oplysninger om fiskerfartøjets ejere og i givet fald driftsansvarlige, så det sikres, at sådanne personer kan høres, jf. artikel 27, stk. 2
 - e) underrette flagstaten om bestemmelserne i kapitel VI og VII.
3. Kommissionen sender en meddelelse til de flagmedlemsstater, hvis fartøjer er identificeret efter stk. 1, sammen med en officiel anmodning om, at der indledes en undersøgelse af påstået IUU-fiskeri udøvet af fartøjer, der fører deres flag. Meddelelsen skal:
- a) indeholde alle de oplysninger, Kommissionen har indsamlet om påstået IUU-fiskeri
 - b) indeholde en officiel anmodning til flagmedlemsstaten om, at den træffer alle nødvendige foranstaltninger i henhold til forordning (EØF) nr. 2847/93 til at undersøge det påståede IUU-fiskeri, eller at den i givet fald giver meddelelse om alle foranstaltninger, der allerede er truffet til at undersøge dette fiskeri, og umiddelbart formidler resultaterne af en sådan undersøgelse til Kommissionen
 - c) indeholde en officiel anmodning til flagmedlemsstaten om, at den straks håndhæver bestemmelserne, hvis påstanden om, at det pågældende fiskerfartøj har været involveret i IUU-fiskeri, viser sig at være begrundet, og at den underretter Kommissionen om, hvilke foranstaltninger der er truffet
 - d) indeholde en anmodning til flagmedlemsstaten om, at den underretter det pågældende fiskerfartøjs ejer og i givet fald driftsansvarlige om den udførlige begrundelse for den påtænkte registrering og om, hvilke konsekvenser det kan få, hvis fartøjet kommer på EF-listen over IUU-fartøjer, jf. artikel 37. Flagmedlemsstater anmodes også om at sende Kommissionen oplysninger om fiskerfartøjets ejere og i givet fald driftsansvarlige, så det sikres, at sådanne personer kan høres, jf. artikel 27, stk. 2.

4. Kommissionen videresender oplysningerne om fiskerfartøjer formodede IUU-fiskeri til alle medlemsstater for at lette gennemførelsen af forordning (EØF) nr. 2847/93.

Artikel 27

Opstilling af en EF-liste over IUU-fartøjer

1. Kommissionen opstiller en EF-liste over IUU-fartøjer efter proceduren i artikel 54, stk. 2. På listen opføres de fiskerfartøjer, for hvilke det ud over de foranstaltninger, der er truffet efter artikel 25 og 26, på baggrund af oplysninger indhentet i henhold til denne forordning fastslås, at de udøver IUU-fiskeri, og hvis flagstater ikke har efterkommet de officielle anmodninger, jf. artikel 26, stk. 2, litra b) og c), og artikel 26, stk. 3, litra b) og c), over for sådant IUU-fiskeri.

2. Inden et fiskerfartøj opføres på EF-listen over IUU-fartøjer, fremlægger Kommissionen for det pågældende fiskerfartøjs ejer eller i givet fald driftsansvarlige en udførlig begrundelse for den påtænkte registrering og alt materiale til underbygning af mistanken om, at fiskerfartøjet har udøvet IUU-fiskeri. Denne begrundelse skal indeholde en henvisning til retten til at anmode om eller forelægge yderligere oplysninger og giver ejeren eller i givet fald den driftsansvarlige mulighed for at blive hørt og forsvare deres sag, idet de skal have tilstrækkelig tid og lejlighed til rådighed.

3. Hvis det besluttes, at et fiskerfartøj skal opføres på EF-listen over IUU-fartøjer, meddeler Kommissionen fiskerfartøjets ejer og i givet fald den driftsansvarlige, at der er truffet en sådan beslutning og begrundelsen herfor.

4. De forpligtelser, som påhviler Kommissionen efter stk. 2 og 3, gælder med forbehold af flagstatens overordnede ansvar for fiskerfartøjet, og kun i det omfang, Kommissionen har de relevante oplysninger om fiskerfartøjejerens eller de driftsansvarliges identitet.

5. Kommissionen meddeler flagstaten, at fiskerfartøjet er blevet opført på EF-listen over IUU-fartøjer, og giver flagstaten en udførlig begrundelse herfor.

6. Kommissionen anmoder flagstater, der har fiskerfartøjer opført på EF-listen over IUU-fartøjer, om:

- a) at underrette ejerne af fiskerfartøjerne om, at deres fartøjer er blevet opført på EF-listen over IUU-fartøjer, hvorfor de er blevet opført, og hvilke konsekvenser det medfører at stå på listen, jf. artikel 37, og
- b) at træffe de fornødne foranstaltninger til at standse IUU-fiskeri, herunder om nødvendigt inddrage de pågældende fiskerfartøjers registrering eller fiskerilicens, og at meddele Kommissionen, hvilke foranstaltninger de har truffet.

7. Denne artikel finder ikke anvendelse på EF-fiskerfartøjer, hvis flagmedlemsstaten har truffet foranstaltninger efter stk. 8.

8. EF-fiskerfartøjer opføres ikke på EF-listen over IUU-fartøjer, hvis flagmedlemsstaten har truffet foranstaltninger i medfør af denne forordning og forordning (EØF) nr. 2847/93 over for forhold, der udgør alvorlige overtrædelser som omhandlet i artikel 3, stk. 2, uden at det berører foranstaltninger truffet af regionale fiskeriforvaltningsorganisationer.

Artikel 28

Fjernelse af fiskerfartøjer fra EF-listen over IUU-fartøjer

1. Kommissionen fjerner et fiskerfartøj fra EF-listen over IUU-fartøjer efter proceduren i artikel 54, stk. 2, hvis fiskerfartøjets flagstat godtgør:

- a) at fartøjet ikke har udøvet det IUU-fiskeri, som var årsag til, at det kom på listen, eller
- b) at der over for det pågældende IUU-fiskeri er anvendt sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelserne og har afskrækkende virkning, navnlig for fiskerfartøjer, som fører en medlemsstats flag i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 2847/93.

2. Ejeren af eller i givet fald den driftsansvarlige for et fiskerfartøj, der står på EF-listen over IUU-fartøjer, kan sende en anmodning til Kommissionen om, at den tager nævnte fartøjs status op til revision, hvis flagstaten ikke træffer foranstaltninger efter stk. 1.

Kommissionen kan kun overveje at fjerne fiskerfartøjet fra listen, hvis

- a) ejeren eller den driftsansvarlige fremlægger bevis for, at fiskerfartøjet ikke længere deltager i IUU-fiskeri, eller
- b) det opførte fiskerfartøj er sunket eller ophugget.

3. I alle andre tilfælde overvejer Kommissionen kun at fjerne fiskerfartøjet fra listen, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) der skal være gået mindst to år, siden fiskerfartøjet blev opført på listen, og i den periode har Kommissionen for det pågældende fartøjs vedkommende ingen nye meldinger fået om påstået IUU-fiskeri, jf. artikel 25, eller
- b) ejeren indsender oplysninger om fiskerfartøjets nuværende aktiviteter, der godtgør, at fartøjets virksomhed er i fuld overensstemmelse med de love, administrative bestemmelser og/eller bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, der gælder for alt fiskeri, som fartøjet udøver, eller

- c) det pågældende fiskerfartøj, dets ejer eller dets driftsansvarlige har hverken direkte eller indirekte operationelle eller finansielle forbindelser med andre fartøjer, ejere eller driftsansvarlige, for hvilke det formodes eller bekræftes, at de har udøvet IUU-fiskeri.

Artikel 29

Indhold, offentliggørelse og ajourføring af EF-listen over IUU-fartøjer

1. EF-listen over IUU-fartøjer skal indeholde følgende oplysninger om hvert fiskerfartøj:
 - a) navn og eventuelle tidligere navne
 - b) flag og eventuelle tidligere flag
 - c) ejer og, hvis det er relevant, eventuelle tidligere ejere, herunder egentlige ejere
 - d) den driftsansvarlige og, hvis det er relevant, eventuelle tidligere driftsansvarlige
 - e) kaldesignal og eventuelle tidligere kaldesignaler
 - f) eventuelt Lloyds/IMO-nummer
 - g) eventuelle fotos
 - h) dato, hvor fartøjet første gang blev opført på listen
 - i) resumé af de aktiviteter, der ligger til grund for, at fartøjet er opført på listen, og henvisninger til al relevant dokumentation, der indeholder oplysninger om og beviser sådanne aktiviteter.

2. Kommissionen offentliggør EF-listen over IUU-fartøjer i *Den Europæiske Unions Tidende* og træffer alle nødvendige foranstaltninger til bekendtgørelse heraf, herunder offentliggørelse af listen på sit websted.

3. Kommissionen ajourfører hver tredje måned EF-listen over IUU-fartøjer, og indfører en mekanisme, der automatisk sørger for at holde medlemsstater, de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer og civilsamfundet underrettet om ajourføringer, hvis de anmoder om det. Endvidere sender Kommissionen listen til FAO og til de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer for at fremme samarbejdet mellem Fællesskabet og disse organisationer om at forebygge, afværge og standse IUU-fiskeri.

Artikel 30

Regionale fiskeriforvaltningsorganisationers lister over IUU-fartøjer

1. Foruden de fiskerfartøjer, der er omhandlet i artikel 27, opføres også fiskerfartøjer, der står på regionale fiskeriforvalt-

ningsorganisationers lister over IUU-fartøjer, på EF-listen over IUU-fartøjer, jf. proceduren i artikel 54, stk. 2. Fjernelse af sådanne fartøjer fra EF-listen over IUU-fartøjer afhænger af, hvilke beslutninger den relevante regionale fiskeriforvaltningsorganisation træffer herom.

2. Kommissionen meddeler hvert år straks efter modtagelsen af listerne fra de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer over fiskerfartøjer, for hvilke det formodes eller bekræftes, at de har udøvet IUU-fiskeri, sådanne lister til medlemsstaterne.

3. Kommissionen meddeler straks eventuelle tilføjelser til, fjernelser fra og/eller ændringer af listerne i stk. 2 til medlemsstaterne. Artikel 37 gælder for fartøjer, der er opført på de således ændrede lister fra de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer over IUU-fartøjer, fra det tidspunkt, hvor de ændrede lister meddeles medlemsstaterne.

KAPITEL VI

IKKE-SAMARBEJDEDE TREDJELANDE

Artikel 31

Identifikation af ikke-samarbejdende tredjelande

1. Kommissionen identificerer efter proceduren i artikel 54, stk. 2, de tredjelande, som den betragter som ikke-samarbejdende tredjelande for så vidt angår bekæmpelse af IUU-fiskeri.

2. Identifikationen i stk. 1 baseres på undersøgelse af alle oplysninger indhentet efter kapitel II, III, IV, V, VIII, X og XI eller i givet fald alle andre relevante oplysninger, såsom fangstdata, handelsoplysninger fra nationale statistikker og andre pålidelige kilder, fartøjsregistre og -databaser, fangstdokumenter eller statistiske dokumentationsprogrammer og regionale fiskeriforvaltningsorganisationers lister over IUU-fartøjer samt alle andre oplysninger indhentet i havne og på fangstpladser.

3. Et tredjeland kan identificeres som et ikke-samarbejdende tredjeland, hvis det ikke opfylder de forpligtelser, det som flag-, havne-, kyst- eller afsætningsstat har til at træffe foranstaltninger til at forebygge, afværge og standse IUU-fiskeri.

4. Ved anvendelsen af stk. 3 baserer Kommissionen sig primært på en undersøgelse af de foranstaltninger, som det pågældende tredjeland har truffet i forbindelse med:

- a) gentagne tilfælde af behørigt dokumenteret IUU-fiskeri udøvet eller støttet af fiskerfartøjer, der fører dets flag, eller af dets statsborgere, eller af fiskerfartøjer, der fisker i dets maritime farvande eller benytter dets havne, eller

b) adgang for fiskevarer, der stammer fra IUU-fiskeri, til dets marked.

5. Ved anvendelsen af stk. 3 tager Kommissionen følgende i betragtning:

a) om det pågældende tredjeland effektivt samarbejder med Fællesskabet ved at reagere på anmodninger fra Kommissionen om at undersøge og give feedback og følge op på IUU-fiskeri og dertil knyttede aktiviteter

b) om det pågældende tredjeland har truffet effektive håndhævelsesforanstaltninger over for de aktører, der er ansvarlige for IUU-fiskeri, og især om der er idømt tilstrækkeligt hårde sanktioner, så overtræderne mister den økonomiske gevinst fra IUU-fiskeri

c) det pågældende IUU-fiskeris baggrund, art, omstændigheder, omfang og grovhed

d) for udviklingslande de kompetente myndigheders nuværende kapacitet.

6. Ved anvendelsen af stk. 3 tager Kommissionen ligeledes følgende i betragtning:

a) de pågældende tredjelandes ratifikation eller tiltrædelse af internationale fiskeriinstrumenter, især UNCLOS, FN-aftalen om fiskebestande og FAO's adfærdskodeks.

b) det pågældende tredjelandes status som kontraherende part i regionale fiskeriforvaltningsorganisationer, eller dets tilsagn om at anvende de bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som sådanne organisationer har vedtaget

c) enhver handling eller undladelse fra det pågældende tredjelandes side, der kan have gjort de gældende love, administrative bestemmelser eller internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger mindre effektive.

7. Der tages ved anvendelsen af denne artikel i givet fald behørigt hensyn til specifikke begrænsninger i udviklingslande, især hvad angår kontrol og overvågning af fiskeri.

Artikel 32

Foranstaltninger over for lande, der er identificeret som ikke-samarbejdende tredjelande

1. Kommissionen underretter umiddelbart berørte lande, der muligvis kan identificeres som ikke-samarbejdende tredjelande i overensstemmelse med kriterierne i artikel 31, herom via en meddelelse. Kommissionens meddelelse omfatter følgende:

a) årsagen eller årsagerne til, at det pågældende land er blevet identificeret som et ikke-samarbejdende tredjeland, inkl. alt foreliggende bevismateriale

b) det pågældende lands mulighed for at reagere skriftligt på beslutningen om, at landet er blevet identificeret som et ikke-samarbejdende tredjeland, og for at fremsende andre relevante oplysninger, herunder materiale, der modbeviser en sådan status, eller en eventuel handlingsplan for forbedringer og oplysning om, hvilke foranstaltninger der er truffet til afhjælpning af situationen

c) retten til at anmode om eller give supplerende oplysninger

d) konsekvenserne af, at det pågældende land er identificeret som ikke-samarbejdende tredjeland, jf. artikel 38.

2. Kommissionens meddelelse som omhandlet i stk. 1 skal også indeholde en anmodning om, at det pågældende tredjeland træffer de fornødne foranstaltninger til at standse det pågældende IUU-fiskeri, forebygger sådant fiskeri i fremtiden og afhjælper enhver handling eller undladelse som omhandlet i artikel 31, stk. 6, litra c).

3. Kommissionen sender meddelelsen og anmodningen til det pågældende tredjeland via flere kommunikationsmidler. Kommissionen tilstræber at få bekræftet af dette land, at det har modtaget meddelelsen.

4. Kommissionen giver det pågældende tredjeland tilstrækkelig tid til at besvare meddelelsen og en rimelig frist til at afhjælpe situationen.

Artikel 33

Opstilling af en liste over ikke-samarbejdende tredjelande

1. Rådet vedtager en liste over de ikke-samarbejdende tredjelande med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen.

2. Kommissionen meddeler umiddelbart det pågældende tredjeland, at det er blevet identificeret som ikke-samarbejdende tredjeland, og at foranstaltningerne i artikel 38 vil blive anvendt, og anmoder det om at afhjælpe den nuværende situation og meddele, hvilke foranstaltninger det har truffet for at sikre, at dets fiskerifartøjer overholder bevarelses- og forvaltningsforanstaltningerne.

3. Efter en beslutning i henhold til stk. 1 meddeler Kommissionen umiddelbart medlemsstaterne herom og anmoder dem om at sørge for, at foranstaltningerne i artikel 38 straks gennemføres. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen alle de foranstaltninger, de har truffet som svar på anmodningen.

Artikel 34

Fjernelse fra listen over ikke-samarbejdende tredjelande

1. Rådet fjerner med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen et tredjeland fra listen over ikke-samarbejdende tredjelande, hvis det pågældende tredjeland godtgør, at den situation, der berettigede, at det blev opført på listen, er afhjulpet. I en beslutning om fjernelse fra listen tages der også hensyn til, om de pågældende tredjelande, der er identificeret som ikke-samarbejdende tredjelande, har truffet konkrete foranstaltninger til varig forbedring af situationen.

2. Efter en beslutning i henhold til stk. 1 meddeler Kommissionen umiddelbart medlemsstaterne, at foranstaltningerne i artikel 38 er blevet ophævet for det pågældende tredjeland.

Artikel 35

Offentliggørelse af listen over ikke-samarbejdende tredjelande

Kommissionen offentliggør listen over ikke-samarbejdende tredjelande i *Den Europæiske Unions Tidende* og træffer alle foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre offentliggørelsen af denne liste, herunder offentliggørelse på sit websted. Kommissionen ajourfører listen regelmæssigt og indfører en mekanisme, der automatisk sørger for at holde medlemsstater, de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer og civilsamfundet underrettet om ajourføringer, hvis de anmoder om det. Endvidere sender Kommissionen listen over ikke-samarbejdende tredjelande til FAO og til de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer for at fremme samarbejdet mellem Fællesskabet og disse organisationer om at forebygge, afværge og standse IUU-fiskeri.

Artikel 36

Hasteforanstaltninger

1. Hvis det kan godtgøres, at foranstaltninger, der er truffet af et tredjeland, underminerer de bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som en regional fiskeriforvaltningsorganisation har vedtaget, kan Kommissionen i overensstemmelse med sine internationale forpligtelser træffe hasteforanstaltninger, der højst må anvendes i seks måneder. Kommissionen kan træffe en ny afgørelse om at forlænge hasteforanstaltningerne med højst seks måneder.

2. Hasteforanstaltningerne omhandlet i stk. 1 kan bl.a. indebære:

a) at fiskerfartøjer, der har tilladelse til at fiske og føre det pågældende tredjeland flag, nægtes adgang til medlemsstaternes havne, undtagen i tilfælde af force majeure eller nød, jf. artikel 4, stk. 2, for så vidt angår tjenester, der er strengt nødvendige for at afhjælpe situationen

b) at fiskerfartøjer, der fører en medlemsstats flag, ikke må deltage i fællesfiskeri med fartøjer, der fører det pågældende tredjeland flag

c) at fiskerfartøjer, der fører en medlemsstats flag, ikke må fiske i maritime farvande henhørende under det pågældende tredjeland jurisdiktion, jf. dog bestemmelserne i bilaterale fiskeriaftaler

d) at der ikke må leveres levende fisk til akvakultur i maritime farvande henhørende under det pågældende tredjeland jurisdiktion

e) at levende fisk fanget af fiskerfartøjer, der fører det pågældende tredjeland flag, ikke må anvendes til akvakultur i maritime farvande henhørende under en medlemsstats jurisdiktion.

3. Hasteforanstaltningerne har øjeblikkelig virkning. De meddeles medlemsstaterne og det pågældende tredjeland og offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

4. Medlemsstaterne kan indbringe Kommissionens afgørelse, jf. stykke 1, for Rådet senest ti arbejdsdage efter modtagelse af meddelelsen.

5. Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden afgørelse senest en måned efter modtagelse af indbringelsen.

KAPITEL VII

FORANSTALTNINGER OVER FOR FISKERFARTØJER OG STATER INVOLVERET I IUU-FISKERI

Artikel 37

Foranstaltninger over for fiskerfartøjer, der er opført på EF-listen over IUU-fartøjer

Over for de fiskerfartøjer, der er opført på EF-listen over IUU-fartøjer (IUU-fiskerfartøjer), træffes følgende foranstaltninger:

1) Flagmedlemsstater indsender ingen ansøgninger om fiskeritilladelse for IUU-fiskerfartøjer til Kommissionen.

2) Nuværende fiskeritilladelse eller særlige fiskeritilladelse, som flagmedlemsstater har udstedt til IUU-fiskerfartøjer, trækkes tilbage.

3) IUU-fiskerfartøjer, der fører et tredjeland flag, nægtes tilladelse til at fiske i EF-farvande og må ikke chartres.

4) Fiskerfartøjer, der fører en medlemsstats flag, må på ingen måde bistå IUU-fiskerfartøjer, eller deltage i fiskeforarbejdning eller omladning eller fællesfiskeri med sådanne fartøjer.

- 5) IUU-fiskerfartøjer, der fører en medlemsstats flag, må kun anløbe deres hjemhavne og må ikke anløbe andre EF-havne, undtagen i tilfælde af force majeure eller en nødsituation. IUU-fiskerfartøjer, der fører et tredjelandes flag, må ikke anløbe havne i medlemsstaterne, undtagen i tilfælde af force majeure eller en nødsituation. Alternativt kan en medlemsstat tillade, at et IUU-fiskerfartøj anløber dens havne, forudsat at fangsterne om bord og eventuelle fiskeredskaber, der er forbudt efter de bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer har vedtaget, konfiskeres. Medlemsstaterne konfiskerer også fangster og eventuelle fiskeredskaber, der er forbudt efter disse foranstaltninger, om bord på IUU-fiskerfartøjer, der har fået tilladelse til at anløbe medlemsstaternes havne på grund af force majeure eller en nødsituation.
- 6) IUU-fiskerfartøjer, der fører et tredjelandes flag, må ikke modtage forsyninger, brændstof eller andre tjenesteydelser i havn, undtagen i tilfælde af force majeure eller en nødsituation.
- 7) IUU-fiskerfartøjer, der fører et tredjelandes flag, må ikke skifte besætning, undtagen i det omfang, det er nødvendigt i tilfælde af force majeure eller en nødsituation.
- 8) Medlemsstater nægter at lade IUU-fiskerfartøjer føre deres flag.
- 9) Import af fiskevarer fanget af IUU-fiskerfartøjer er forbudt, og følgelig godkendes eller valideres fangsttæster, der ledsager sådanne varer, ikke.
- 10) Eksport og reeksport af fiskevarer fra IUU-fiskerfartøjer til forarbejdning er forbudt.
- 11) Det tillades IUU-fiskerfartøjer, der hverken har fisk eller besætning om bord, at anløbe havn med henblik på ophugning, dog med forbehold af retsforfølgning og sanktioner mod fartøjet og eventuelle berørte juridiske eller fysiske personer.
- passende foranstaltninger over for IUU-fiskeri, der berører en bestemt bestand eller art, kan importforbuddet begrænses til kun at gælde for denne bestand eller art.
- 2) Det er forbudt for EF-aktører at købe et fiskerfartøj, der fører sådanne landes flag.
- 3) Det er forbudt at omflage et fiskerfartøj, der fører en medlemsstats flag, til sådanne lande.
- 4) Medlemsstaterne tillader ikke, at fiskerfartøjer, der fører deres flag, indgår charteraftaler med sådanne lande.
- 5) Det er forbudt at eksportere fiskerfartøjer til sådanne lande.
- 6) Der er forbud mod indgåelse af private handelsaftaler mellem statsborgere i en medlemsstat og sådanne lande med henblik på at give et fiskerfartøj, der fører den pågældende medlemsstats flag, mulighed for at udnytte fiskerimulighederne i sådanne lande.
- 7) Fællesfiskeri mellem et fiskerfartøj, der fører en medlemsstats flag, og et fiskerfartøj, der fører sådanne landes flag, er forbudt.
- 8) Kommissionen foreslår, at alle bilaterale fiskeriaftaler eller fiskeripartnerskabsaftaler med sådanne lande opsiges, når de giver mulighed for at bringe aftalen til ophør i tilfælde af manglende overholdelse af disse landes tilsagn med hensyn til bekæmpelse af IUU-fiskeri.
- 9) Kommissionen indleder ingen forhandlinger om indgåelse af bilaterale fiskeriaftaler eller fiskeripartnerskabsaftaler med sådanne lande.

Artikel 38

Foranstaltninger over for ikke-samarbejdende tredjelande

Over for ikke-samarbejdende tredjelande træffes følgende foranstaltninger:

- 1) Import til Fællesskabet af fiskevarer fanget af fiskerfartøjer, der fører sådanne landes flag, er forbudt, og følgelig godkendes fangsttæster, der ledsager sådanne varer, ikke. Hvis et land er blevet identificeret som et ikke-samarbejdende tredjeland, jf. artikel 31, fordi det ikke har truffet

KAPITEL VIII

STATSBORGERE

Artikel 39

Statsborgere, der støtter eller udøver IUU-fiskeri

1. Statsborgere, der hører ind under medlemsstaternes jurisdiktion (statsborgere), må hverken støtte eller udøve IUU-fiskeri, herunder ved forhyring om bord på eller ved at fungere som driftsledere eller egentlige ejere af fiskerfartøjer, som er opført på EF-listen over IUU-fartøjer.
2. Uden at det tilsidesætter flagstatens overordnede ansvar, samarbejder medlemsstaterne med hinanden og tredjelande og træffer alle passende foranstaltninger efter den nationale lovgivning og EF-retten til at identificere statsborgere, der støtter eller udøver IUU-fiskeri.

3. Uden at det tilsidesætter flagstatens overordnede ansvar, træffer medlemsstaterne efter deres gældende love og administrative bestemmelser passende foranstaltninger over for statsborgere, der støtter eller udøver IUU-fiskeri.

4. Hver medlemsstat meddeler Kommissionen navnene på de kompetente myndigheder, som er ansvarlige for at indsamle og verificere oplysninger om de aktiviteter, som statsborgere som omhandlet i dette kapitel udøver, og for at rapportere til og samarbejde med Kommissionen.

Artikel 40

Forebyggelse og sanktioner

1. Medlemsstaterne opfordrer statsborgere til at give alle oplysninger om deres retlige, faktiske eller finansielle interesse i eller kontrol over fiskerfartøjer, der fører et tredjelands flag, og navnene på de pågældende fartøjer.

2. Statsborgere må ikke afhænde eller eksportere fiskerfartøjer til aktører, der er involveret i driften, forvaltningen eller ejerskabet af fiskerfartøjer, som er opført på EF-listen over IUU-fartøjer.

3. Uden at det i øvrigt berører andre EF-bestemmelser for offentlige midler, må medlemsstaterne ikke yde offentlig støtte under nationale støtteordninger eller fra EF-fonde til aktører, der er involveret i driften, forvaltningen eller ejerskabet af fiskerfartøjer, som er opført på EF-listen over IUU-fartøjer.

4. Medlemsstaterne bestræber sig på at indhente oplysninger om eventuelle aftaler mellem statsborgere og et tredjeland, der tillader omflagning af fiskerfartøjer, der fører deres flag, til et sådant tredjeland. De underretter Kommissionen derom ved at sende en liste over de pågældende fiskerfartøjer.

KAPITEL IX

UMIDDELBAR HÅNDHÆVELSE, SANKTIONER OG SUPPLERENDE SANKTIONER

Artikel 41

Formål

Dette kapitel gælder for:

1) alvorlige overtrædelser begået i den del af medlemsstaternes område, som traktaten finder anvendelse på, eller i marine farvande henhørende under medlemsstaternes højhedsområde eller jurisdiktion, med undtagelse af farvandene omkring de territorier og lande, der er nævnt i bilag II til traktaten

2) alvorlige overtrædelser begået af EF-fiskerfartøjer eller medlemsstaternes statsborgere

3) alvorlige overtrædelser opdaget på det område eller i de farvande, som er nævnt i nr. 1), men som er begået på det åbne hav eller inden for en tredjestats jurisdiktion og som sanktioneres i henhold til artikel 11, stk. 4.

Artikel 42

Alvorlige overtrædelser

1. I denne forordning forstås ved alvorlig overtrædelse:

- aktiviteter, der betragtes som IUU-fiskeri efter kriterierne i artikel 3
- handel, der er direkte forbundet med IUU-fiskeri, herunder handel med eller import af fiskevarer
- forfalskning af de dokumenter, der er omhandlet i denne forordning, eller anvendelse af sådanne falske eller ugyldige dokumenter.

2. Overtrædelsens alvor fastslås af en medlemsstats kompetente myndighed under hensyntagen til kriterierne i artikel 3, stk. 2.

Artikel 43

Umiddelbar håndhævelse

1. Hvis en fysisk person mistænkes for at have begået eller tages på fersk gerning i at begå en alvorlig overtrædelse, eller en juridisk person mistænkes for at kunne holdes ansvarlig for en sådan overtrædelse, indleder medlemsstaterne en tilbundsgående undersøgelse af overtrædelsen og træffer, efter deres nationale lovgivning og alt efter overtrædelsens grovhed, foranstaltninger til umiddelbar håndhævelse såsom:

- øjeblikkelig indstilling af fiskeriet
- omdirigering af fiskerfartøjet til havn
- omdirigering af transportmidlet til et andet sted med henblik på inspektion
- krav om sikkerhedsstillelse
- beslaglæggelse af fiskeredskaber, fangster eller fiskevarer
- midlertidig arrest af det pågældende fiskerfartøj eller transportmiddel
- suspension af fiskeritilladelse.

2. Håndhævelsesforanstaltningerne skal være af en sådan art, at de forhindrer en fortsættelse af den pågældende alvorlige overtrædelse og giver de kompetente myndigheder mulighed for at afslutte deres undersøgelse.

Artikel 44

Sanktioner i forbindelse med alvorlige overtrædelser

1. Medlemsstaterne sørger for, at fysiske personer, der har begået en alvorlig overtrædelse, eller juridiske personer, der kan holdes ansvarlige for en alvorlig overtrædelse, straffes med administrative sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning.

2. Medlemsstaterne idømmer en maksimumssanktion på mindst fem gange værdien af de fiskevarer, der er opnået ved den alvorlige overtrædelse.

Hvis en alvorlig overtrædelse gentager sig inden for en periode på fem år, idømmer medlemsstaterne en maksimumssanktion på mindst otte gange værdien af de fiskevarer, der er opnået ved den alvorlige overtrædelse.

Medlemsstaterne tager, når de idømmer disse sanktioner, også hensyn til værdien af den skade, der er forvoldt på fiskeressourcerne og havmiljøet.

3. Medlemsstaterne kan også, eller som alternativ, anvende strafferetlige sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning.

Artikel 45

Supplerende sanktioner

De sanktioner, der er fastsat i dette kapitel, kan ledsages af andre sanktioner eller foranstaltninger såsom:

- 1) beslaglæggelse af det fiskerfartøj, der er involveret i overtrædelsen
- 2) midlertidig arrest af fiskerfartøjet
- 3) konfiskation af forbudte fiskeredskaber, fangster eller fiskevarer
- 4) suspension eller inddragelse af fisketilladelse
- 5) nedsættelse eller fjernelse af fiskerirettigheder
- 6) midlertidig eller permanent fjernelse af retten til at opnå nye fiskerirettigheder
- 7) midlertidig eller permanent udelukkelse fra offentlig bistand eller støtte

- 8) suspension eller inddragelse af den status som godkendt økonomisk aktør, der er indrømmet i henhold til artikel 16, stk. 3.

Artikel 46

Det samlede niveau for sanktioner og supplerende sanktioner

Det samlede niveau for sanktioner og supplerende sanktioner beregnes således, at det sikres, at de samlede sanktioner effektivt berøver de ansvarlige den økonomiske gevinst ved alvorlige overtrædelser uden dermed at berøre den lovfæstede ret til at udøve et erhverv. Med henblik herpå skal der også tages hensyn til foranstaltninger til umiddelbar håndhævelse truffet efter artikel 43.

Artikel 47

Juridiske personers ansvar

1. Juridiske personer drages til ansvar for alvorlige overtrædelser, når sådanne overtrædelser er begået til deres fordel af en fysisk person, der beklæder en ledende stilling hos den juridiske person, og som handler enten individuelt eller som en del af den juridiske persons organisation, på grundlag af:

- a) beføjelse til at repræsentere den juridiske person, eller
- b) beføjelse til at træffe beslutninger på den juridiske persons vegne, eller
- c) beføjelse til at udøve intern kontrol.

2. En juridisk person kan drages til ansvar, når manglende tilsyn eller kontrol fra den i stk. 1 omhandlede fysiske persons side har gjort det muligt for en fysisk person, der er underlagt den juridiske persons myndighed, at begå en alvorlig overtrædelse til fordel for denne juridiske person.

3. Juridiske personers ansvar udelukker ikke retsforfølgning af fysiske personer, som begår, tilskynder til eller medvirker til de pågældende overtrædelser.

KAPITEL X

GENNEMFØRELSE AF VISSE REGIONALE FISKERIFORVALTNINGSORGANISATIONERS BESTEMMELSER FOR OBSERVATION AF FISKERFARTØJER

Artikel 48

Observationer på havet

1. Bestemmelserne i dette kapitel gælder for fiskeri underlagt bestemmelserne for observation på havet vedtaget af regionale fiskeriforvaltningsorganisationer, som er bindende for Fællesskabet.

2. Hvis en medlemsstats kompetente myndighed, der er ansvarlig for inspektion på havet, observerer et fiskerfartøj, der udøver aktiviteter, der kan betragtes som IUU-fiskeri, skal der straks optages rapport om observationen. Sådanne rapporter og resultaterne af medlemsstatens undersøgelser af fiskerfartøjet betragtes som bevismateriale til brug for gennemførelse af de identifikations- og håndhævelsesmekanismer, der er fastsat ved denne forordning.

3. Føreren af et EF-fiskerfartøj eller et tredjelandsfiskerfartøj, der observerer et fiskerfartøj, som udøver de aktiviteter, der er omhandlet i stk. 2, kan dokumentere en sådan observation med så mange oplysninger som muligt, f.eks.:

- a) fiskerfartøjets navn og en beskrivelse af fartøjet
- b) fiskerfartøjets kaldesignal
- c) fartøjets registreringsnummer og eventuelle Lloyds/IMO-nummer
- d) fiskerfartøjets flagstat
- e) position (breddegrad og længdegrad) ved første identificering
- f) dato/UTC-klokkeslæt ved første identificering
- g) ét eller flere fotos af fiskerfartøjet til bekræftelse af observationen
- h) eventuelle andre relevante oplysninger om det observerede fiskerfartøjs aktiviteter.

4. Observationsrapporter sendes umiddelbart til de kompetente myndigheder i det observerede fiskerfartøjs flagmedlemsstat, og disse myndigheder videresender dem snarest muligt til Kommissionen eller til det organ, som den har udpeget. Kommissionen eller det organ, som den har udpeget, underretter straks det observerede fiskerfartøjs flagstat. Kommissionen eller et organ, som den har udpeget, sender derefter observationsrapporten til alle medlemsstater og i givet fald til eksekutivsekretæren for de relevante regionale fiskeriforvaltningsorganisationer med henblik på yderligere skridt i overensstemmelse med foranstaltningerne vedtaget af sådanne organisationer.

5. En medlemsstat, der modtager en observationsrapport om de aktiviteter, som et fiskerfartøj, der fører dets flag, har udøvet, fra den kompetente myndighed i en kontraherende part i en regional fiskeriforvaltningsorganisation, formidler snarest muligt rapporten og alle relevante oplysninger til Kommissionen eller til det organ, som den har udpeget, der så i givet fald formidler disse oplysninger til eksekutivsekretæren for den relevante regionale fiskeriforvaltningsorganisation med henblik på yderligere skridt i overensstemmelse med de foranstaltninger, der er vedtaget af denne organisation.

6. Denne artikel anvendes med forbehold af eventuelle skærpede bestemmelser, der er vedtaget af regionale fiskeriforvaltningsorganisationer, som Fællesskabet er kontraherende part i.

Artikel 49

Fremsendelse af oplysninger om observerede fiskerfartøjer

1. Medlemsstater, der kommer i besiddelse af veldokumenterede oplysninger om observation af fiskerfartøjer, sender umiddelbart sådanne oplysninger til Kommissionen eller til det organ, som den har udpeget, med det format, der er fastlagt efter proceduren i artikel 54, stk. 2.

2. Kommissionen eller det organ, som den har udpeget, undersøger også veldokumenterede oplysninger om observation af fiskerfartøjer fra borgere, fra organisationer i civilsamfundet, herunder miljøorganisationer, samt fra repræsentanter for fiskerierhvervet og repræsentanter for handelen med fisk.

Artikel 50

Undersøgelse af observerede fiskerfartøjer

1. Medlemsstaterne iværksætter snarest muligt en undersøgelse af de aktiviteter, som fiskerfartøjer, der fører deres flag, og som er blevet observeret efter artikel 49, har udøvet.

2. Medlemsstaterne giver, om muligt elektronisk, hurtigst muligt og under alle omstændigheder senest to måneder efter meddelelse af observationsrapporten, jf. artikel 48, stk. 4, Kommissionen eller det organ, som den har udpeget, nærmere oplysninger om iværksættelsen af undersøgelsen og eventuelle foranstaltninger, som de har truffet eller agter at træffe over for de observerede fiskerfartøjer, som fører deres flag. Kommissionen eller det organ, som den har udpeget, skal med passende regelmæssige mellemrum have tilsendt rapporter om, hvordan undersøgelserne af de observerede fiskerfartøjs aktiviteter skrider frem. Kommissionen eller det organ, som den har udpeget, skal have tilsendt en endelig rapport om resultaterne, når undersøgelserne er afsluttet.

3. Andre medlemsstater end den involverede flagmedlemsstat verificerer i givet fald, om de rapporterede observerede fiskerfartøjer har udøvet aktiviteter i maritime farvande henhørende under deres jurisdiktion, eller om de varer, der stammer fra de pågældende fartøjer, er blevet landet på eller importeret til deres område, og undersøger, om de tidligere har overholdt relevante bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger. Medlemsstaterne underretter umiddelbart Kommissionen eller det organ, som den har udpeget, og den berørte flagmedlemsstat om resultaterne af deres verifikationer og undersøgelser.

4. Kommissionen eller det organ, som den har udpeget, meddeler de modtagne oplysninger, jf. stk. 2 og 3, til alle medlemsstater.

5. Denne artikel anvendes med forbehold af bestemmelserne i kapitel V i forordning (EF) nr. 2371/2002 og de bestemmelser, der er vedtaget af regionale fiskeriforvaltningsorganisationer, som Fællesskabet er kontraherende part i.

KAPITEL XI

GENSIDIG BISTAND

Artikel 51

Gensidig bistand

1. De forvaltningsmyndigheder, der er ansvarlige for gennemførelsen af denne forordning i medlemsstaterne, skal samarbejde med hinanden og med forvaltningsmyndigheder i tredjelande og Kommissionen for at sikre, at denne forordning overholdes.

2. Ved anvendelsen af stk. 1 skal der oprettes en ordning for gensidig bistand, der kommer til at omfatte et automatisk informationssystem, »informationssystemet for IUU-fiskeri«, der forvaltes af Kommissionen eller et organ udpeget af denne, og som skal bistå de kompetente myndigheder med at forebygge, undersøge og retsforfølge IUU-fiskeri.

3. Gennemførelsesbestemmelser til dette kapitel vedtages efter proceduren i artikel 54, stk. 2.

KAPITEL XII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 52

Gennemførelse

Nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning vedtages efter proceduren i artikel 54, stk. 2.

Artikel 53

Finansiel støtte

Medlemsstaterne kan kræve, at de berørte driftsansvarlige bidrager til omkostningerne i forbindelse med gennemførelsen af denne forordning.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. september 2008.

Artikel 54

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af den komité, der er nedsat ved artikel 30 i forordning (EF) nr. 2371/2002.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Perioden i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til en måned.

Artikel 55

Rapporteringsforpligtelser

1. Medlemsstaterne sender hvert andet år Kommissionen en rapport om anvendelsen af denne forordning senest den 30. april i det følgende kalenderår.

2. På grundlag af medlemsstaternes rapporter og Kommissionens egne iagttagelser udarbejder Kommissionen hvert tredje år en rapport, der forelægges for Europa-Parlamentet og Rådet.

3. Kommissionen evaluerer denne forordnings indvirkning på IUU-fiskeri senest den 29. oktober 2013.

Artikel 56

Ophævelser

Artikel 28b, stk. 2, og artikel 28e, 28f og 28g samt artikel 31, stk. 2, litra a), i forordning (EØF) nr. 2847/93, forordning (EF) nr. 1093/94, forordning (EF) nr. 1447/1999, artikel 8, 19a, 19b, 19c, 21, 21b og 21c i forordning (EF) nr. 1936/2001 og artikel 26a, 28, 29, 30 og 31 i forordning (EF) nr. 601/2004 ophæves med virkning fra den 1. januar 2010.

Henvisninger til de ophævede forordninger betragtes som henvisninger til denne forordning.

Artikel 57

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2010.

På Rådets vegne

M. BARNIER

Formand

BILAG I

Liste over varer, som er udelukket fra definitionen af »fiskevarer« i artikel 2, nr. 8)

- Ferskvandsfiskevarer
 - Akvakulturprodukter, der stammer fra fiskeyngel eller larver
 - Akvariefisk
 - Østers, levende
 - Kammuslinger, herunder almindelig kammusling, af arten *Pecten*, *Chlamys* eller *Placopecten*, levende, ferske eller kølede
 - Store kammuslinger (*Pecten maximus*), frosne
 - Andre kammuslinger, ferske eller kølede
 - Muslinger
 - Snegle bortset fra havsnegle
 - Tilberedte eller konserverede bløddyr
-

BILAG II

EF-fangstattest og EF-reeksportcertifikat

EF-FANGSTATTEST							
Dokumentnummer				Valideringsmyndighed			
1. Navn		Adresse			Tlf.		
					Fax		
2. Fiskerfartøjets navn		Flag — Hjemstedshavn og registreringsnummer			Kaldesignal	Evt. IMO/Lloyd-nummer	
Fiskerilicensnummer — Licens gyldig indtil		Inmarsatnummer, faxnummer, telefonnummer og evt. e-mailadresse					
3. Varebeskrivelse		Tilladt forarbejdning om bord:			4. Henvvisninger til gældende bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger		
Art	Varekode	Fangstområde(r) og -datoer	Anslået levende vægt (kg)	Anslået landingsvægt (kg)	Evt. bekræftet landingsvægt (kg)		
5. Navn på fiskerfartøjets fører — Underskrift — Stempel:							
6. Erklæring om omladning på havet Navn på fiskerfartøjets fører				Underskrift og dato	Omladning dato/område/position	Anslået vægt (kg)	
Føreren af det modtagende fartøj		Underskrift	Fartøjets navn	Kaldesignal	Evt. IMO/Lloyd-nummer		
7. Tilladelse til omladning i et havneområde:							
Navn	Myndighed	Underskrift	Adresse	Tlf.	Landingshavn	Landingsdato	Stempel
8. Navn og adresse på eksportør		Underskrift	Dato		Stempel		
9. Flagstatsmyndighedens validering:							
Navn/titel		Underskrift	Dato		Stempel		

10. Oplysninger vedrørende transporten: <i>Se tillæg I</i>					
11. Erklæring fra importøren:					
Navn og adresse på importøren	Underskrift	Dato		Stempel	Vare (KN-kode)
Dokumenter i henhold til artikel 14, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. .../2008	Henvisninger				
12. Importkontrol: Myndighed	Sted	Import godkendt (*)	Import suspenderet (*)	Verifikationsanmodning — Dato	
Evt. toldangivelse	Nummer		Dato	Sted	
(*) Sæt kryds.					

EF-REEKSPORTCERTIFIKAT			
Certifikatnummer	Dato	Medlemsstat	
1. Beskrivelse af den reeksporterede vare:		Vægt (kg)	
Art	Varekode	Balance på basis af den samlede mængde, der er angivet i fangsttesten	
2. Reeksportørens navn	Adresse	Underskrift	Dato
3. Myndighed			
Navn/titel	Underskrift	Dato	Stempel
4. Reeksportkontrol			
Sted:	Reeksport godkendt (*)	Verifikationsanmodning (*)	Reeksportangivelsesnummer og -dato
(*) Sæt kryds.			

Tillæg I

Detaljer vedrørende transporten

1. Eksportland Havn/lufthavn/andet afgangssted	2. Eksportørens underskrift:			
Fartøjets navn og flag Rutenummer og luftfragtbrevsnummer Lastbils nationalitet og indregistreringsnummer Jernbanefragtbrevsnummer Andet transportdokument:	Containernummer eller numre: vedlagt liste	Navn	Adresse	Underskrift

BILAG III

Flagstatsmeddelelser

1. Flagstatsmeddelelsers indhold, jf. artikel 20

Kommissionen anmoder flagstater om at oplyse navne, adresser og officielle stempler for så vidt angår de offentlige myndigheder på deres område, som er bemyndiget til:

- a) at registrere fiskerfartøjer, der fører deres flag
- b) at udstede fiskerilicenser til deres fiskerfartøjer og til at suspendere og tilbagekalde sådanne licenser
- c) at bekræfte rigtigheden af oplysningerne i fangstatterne, jf. artikel 13, og validere sådanne attester
- d) at gennemføre, kontrollere og håndhæve de love, administrative bestemmelser og bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som deres fiskerfartøjer skal overholde
- e) at verificere sådanne fangstatter for at bistå de kompetente myndigheder i medlemsstaterne gennem administrativt samarbejde, jf. artikel 20, stk. 4
- f) at fremsende modeller af deres fangstatter som vist i bilag II, og
- g) at ajourføre sådanne meddelelser.

2. Fangstdokumentationsordninger, der er vedtaget af regionale fiskeriforvaltningsorganisationer, jf. artikel 13

Hvis en fangstdokumentationsordning, der er vedtaget af en regional fiskeriforvaltningsorganisation med henblik på anvendelsen af denne forordning, er godkendt som fangstatteringsordning, anses flagstaternes meddelelser i henhold til sådanne fangstdokumentationsordninger for at være givet efter bestemmelserne i dette bilags punkt 1, og bestemmelserne i dette bilag anses for at finde tilsvarende anvendelse.

BILAG IV

Erklæring i henhold til artikel 14, stk. 2, i forordning (EF) nr. .../2008 af 29. september 2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri

Jeg bekræfter, at følgende forarbejdede fiskevarer: ... (varebeskrivelse og kode i den kombinerede nomenklatur) er fremstillet af fangster, der er importeret i henhold til følgende fangststatter(er):

Fangststatter-nummer	Fartøjets navn og flag	Valideringsdato	Fangstbeskrivelse	Landet vægt i alt (kg)	Forarbejdet fangst (kg)	Forarbejdet fiskevare (kg)

Forarbejdningsanlæggets navn og adresse:

.....

Eksporørrens navn og adresse (hvis forskellig fra forarbejdningsanlægget):

.....

Forarbejdningsanlæggets godkendelsesnummer:

.....

Sundhedscertifikatnummer og -dato:

.....

Ansvarlig person på forarbejdningsanlægget:	Underskrift:	Dato:	Sted:
---	--------------	-------	-------

Påtegning fra den kompetente myndighed:

.....

Tjenestemand:	Underskrift og stempel:	Dato:	Sted:
---------------	-------------------------	-------	-------